

Π.Κ.1 | 5-2-2024

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

info@omed.gr • www.omed.gr

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 104 34 ☎ 210 88 14 922

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 546 26 ☎ 2310 517 128

Αθήνα, 23 Ιανουαρίου 2024

Αρ. Πρωτ. Μ-Δ: 61

Προς:

1. Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής (ΕΤΙΤΑ), Γ' Σεπτεμβρίου 48B, (Εργατικό Κέντρο, 5^{ος} όροφος), 104 33 Αθήνα
2. Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Βορείου Ελλάδος (ΕΤΙΤΒΕ), Αριστοτέλους 32 (Ε.Κ.Θ.), 546 31 Θεσσαλονίκη
3. Ένωση Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας (ΕΙΤΗΣΕΕ), Ιπποκράτους 9, 106 79 Αθήνα

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΡΙΜ. 2/2024

Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών που εργάζονται στους Ιδιωτικούς Τηλεοπτικούς Σταθμούς με Εθνική Εμβέλεια

(μελών ΕΤΙΤΑ, ΕΤΙΤΒΕ και ΕΙΤΗΣΕΕ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

1. Με την υπ' αριθ. πρωτ. 246 Μ-Δ /08.06.2023 Αίτηση Μεσολάβησης των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, με τις επωνυμίες: Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής (ΕΤΙΤΑ) και Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Βορείου Ελλάδος (ΕΤΙΤΒΕ), ζητήθηκε από τον Ο.ΜΕ.Δ. η ανάληψη μεσολαβητικής προσπάθειας για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών που εργάζονται σε Ιδιωτικούς Τηλεοπτικούς Σταθμούς μέλη της Ένωσης Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας (ΕΙΤΗΣΕΕ).
2. Μετά την ανάδειξη ως Μεσολαβητή του Δημητρίου Παπαδημητρίου, την ανάληψη των καθηκόντων του στις 22.06.2023 και την διενέργεια της διαδικασίας Μεσολάβησης, υποβλήθηκε η με αρ. πρωτ.363 Μ-Δ /31.07.2023 Πρόταση Μεσολάβησης.

3. Με το υπ' αρ. πρωτ. 365/Μ-Δ/02.08.2023 έγγραφο προς τον ΟΜΕΔ από την εργατική πλευρά με την αποδοχή της πρότασης Μεσολάβησης, η οποία δεν έγινε αποδεκτή από την εργοδοτική πλευρά.
4. Με την υπ' αρ. πρωτ. 02Δ/446Μ-Δ/10.10.2023 αίτηση προς τον Ο.ΜΕ.Δ., οι ως άνω πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις με τις επωνυμίες Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής (ΕΤΙΤΑ) και Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Βορείου Ελλάδος (ΕΤΙΤΒΕ) ζήτησαν την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας, για τη ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των τεχνικών τηλεόρασης, που εργάζονται σε Ιδιωτικούς Τηλεοπτικούς Σταθμούς με εθνική εμβέλεια και είναι μέλη της Ένωσης Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας (ΕΙΤΗΣΕΕ).
5. Η Ένωση Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας (ΕΙΤΗΣΕΕ), υπέβαλε προς τον ΟΜΕΔ δυνάμει του εγγράφου υπ' αρ. πρωτ. 455ΜΔ/13.10.2023, ένσταση κατά της Ένωσης Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής (ΕΤΙΤΑ) και Ένωσης Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Βορείου Ελλάδος (ΕΤΙΤΒΕ) , αιτούμενη την απόρριψη της από 09.10.2023 και υπ' αρ. πρωτ. 02Δ/446Μ-Δ/10.10.2023 μονομερούς προσφυγής στην Διαιτησία κατ' άρθρο 16 παρ.2 του Ν.1876/1990 .
6. Όπως αποτυπώνεται στο Πρακτικό Ανάδειξης Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας, αναδείχθηκαν ως μέλη της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας οι Διαιτητές Ελένη Κουτσιμπού (κλήρωση Α) ,Μαρίκα Καζιτόρη (Κλήρωση Β), Δημήτρης Στράνης (Κλήρωση Β) . Ως Πρόεδρος της Επιτροπής επελέγη η Μαρίκα Καζιτόρη και Αναπληρωτής αυτής η Ελένη Κουτσιμπού. Η Επιτροπή Διαιτησίας ανέλαβε τα καθήκοντα της στις 27.10.2023.
7. Με το υπ' αριθ. πρωτ. 484 Μ-Δ/26.10.2023 έγγραφο του Ο.ΜΕ.Δ., απεστάλη πρόσκληση στις δύο αιτήσασες συνδικαλιστικές οργανώσεις Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής (ΕΤΙΤΑ) και Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Βορείου Ελλάδος (ΕΤΙΤΒΕ) καθώς επίσης και στην Ένωση Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας (ΕΙΤΗΣΕΕ), **για κοινή συνάντηση αυτών** με την Επιτροπή Διαιτησίας την Πέμπτη 9 Νοεμβρίου 2023 και ώρα 14:00 στα κεντρικά γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ. (Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα, 4ος όροφος). Στη συνάντηση της 09.11.2023, που πραγματοποιήθηκε με φυσική παρουσία, παρέστησαν εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Εργατικής και της Εργοδοτικής πλευράς.
 - Από την Εργατική πλευρά παρέστησαν οι κ.κ. Γεώργιος Σκεμπετζάκης, ως εκπρόσωπος της ΕΤΙΤΑ, Ρωμανός Κοτσερώνης, ως εκπρόσωπος της

ΕΠΙΤΒΕ και οι κ.κ. Δημήτριος Καραμήτσας και Νικόλαος Ρουκλιώτης ως νομικοί σύμβουλοι των εργατικών οργανώσεων.

- Από την Εργοδοτική πλευρά παρέστησαν οι κ.κ Ευστάθιος Γεωργόπουλος, Αναστάσιος Τριαντάφυλλος και Ιωάννης Ράγκος, νομικοί σύμβουλοι της ΕΙΤΗΣΕΕ.

Κατά την συνάντηση αυτή των εκπρόσωπων των οργανώσεων με τα μέλη της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας, που διήρκεσε δύο και μισή ώρες:

- οι ως άνω εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της εργατικής πλευράς ανέπτυξαν προφορικά τα υποστηριχθέντα και αναφερθέντα τόσο στα μέχρι τότε υπομνήματα τους στο στάδιο της Μεσολάβησης, όσο και στα αναφερθέντα στην αίτηση τους προς τον Ο.ΜΕ.Δ για την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας, για θέματα που αφορούν το παραδεκτό της αίτησής τους αλλά και την ουσία της συλλογικής διαφοράς,
- οι ως άνω εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της εργοδοτικής πλευράς ανέπτυξαν αναλυτικά και προφορικά την υποβληθείσα με αριθμό πρωτοκόλλου 455ΜΔ/13.10.2023 έγγραφη ένσταση τους περί του απαραδέκτου μονομερούς προσφυγής στην Διαιτησία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ.2 Ν 1876/1990 .

Κατά την κοινή αυτή πρώτη συνάντηση, αποφασίσθηκε ότι η διαδικασία θα συνεχισθεί με χωριστές **κατ' ιδίαν**, με κάθε μέρος της συλλογικής διαφοράς, συναντήσεις της Επιτροπής Διαιτησίας την 22.11.2023 και η παράταση της διαδικασίας της διαιτησίας έως την 20.12.2023. Σημειώνεται ότι στην συνέχεια η διαδικασία παρατάθηκε με απόφαση όλων των μερών αρχικά για την 15.01.2024 και τελικώς για την 23.01.2024.

Με τα υπ' αριθμ. πρωτ. Μ-Δ 530 και 531 /17.11.2023 έγγραφα του Ο.ΜΕ.Δ., απεστάλησαν προσκλήσεις για κατ' ιδίαν συναντήσεις στα γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ. στις 22.11.2023 και ειδικότερα:

- με τους εκπροσώπους της Ε.Ι.ΤΗ.Σ.Ε.Ε ώρα 15.00 και
- με τους εκπροσώπους των ΕΠΙΤΑ και ΕΠΙΤΒΕ ώρα 16.00.

Στην κατ' ιδίαν συνάντηση με τους εκπροσώπους της Εργοδοτικής πλευράς παρέστησαν οι κ.κ. Ευστάθιος Γεωργόπουλος, Αναστάσιος Τριαντάφυλλος και Ιωάννης Ράγκος, νομικοί σύμβουλοι της ΕΙΤΗΣΕΕ . Κατά την συνάντηση αυτή, συζητήθηκαν εκ νέου λεπτομερώς πρωτίστως οι νομικές ενστάσεις, σε συνδυασμό όμως και με θέματα ουσίας που αφορούν στη συλλογική διαφορά και στις επιχειρήσεις, θέματα σχετικά με το περιεχόμενο της Διαιτητικής Απόφασης και δηλώθηκε η πρόθεση να προσκομισθούν νέα έγγραφα, υπόμνημα και λοιπά στοιχεία .

Στην κατ' ιδίαν συνάντηση με τους εκπροσώπους της Εργατικής πλευράς παρέστησαν οι κ.κ Γεώργιος Σκεμπετζάκης, ως εκπρόσωπος της ΕΠΙΤΑ, Ρωμανός Κοτσερώνης, ως εκπρόσωπος της ΕΠΙΤΒΕ και οι κ.κ. Δημήτριος Καραμήτσας και Νικόλαος Ρουκλιώτης, ως νομικοί σύμβουλοι των εργατικών οργανώσεων. Και σε αυτήν την κατ'ιδίαν συνάντηση, συζητήθηκαν εκ νέου ενδελεχώς τα θέματα της συλλογικής διαφοράς. Οι παριστάμενοι εκπρόσωποι της Εργατικής πλευράς αντέκρουσαν τη νομική ένσταση της Εργοδοτικής πλευράς. Συζητήθηκαν παράλληλα θέματα επί της ουσίας της συλλογικής διαφοράς, του περιεχομένου της διαιτητικής απόφασης που ζητείται να εκδοθεί και τέλος δηλώθηκε η πρόθεση της εργατικής πλευράς να προσκομίσουν νέα έγγραφα με υπόμνημα και λοιπά στοιχεία.

8. Οι εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών οργανώσεων ΕΠΙΤΑ και ΕΠΙΤΒΕ προσκόμισαν τα υπομνήματα τους ήτοι α) το υπ' αρ. πρωτ. Μ-Δ 510/7.11.2023 υπόμνημα και β) το με αριθμό πρωτ. 580/08.12.2023 υπόμνημα τους, με συνημμένα σε αυτό σχετικά έγγραφα, νομολογία και συλλογικές συμβάσεις 10 χωρών σε ηλεκτρονική μορφή pdf (μέσω του προγράμματος we Transfer), σε σχέση με τις ειδικότητες που ισχύουν σε αυτές τις 10 ευρωπαϊκές χώρες.

Οι εκπρόσωποι της ΕΙΤΗΣΕΕ υπέβαλαν α) την με αριθμό πρωτοκόλλου 455ΜΔ/13.10.2023 έγγραφη ένσταση τους και β) το με αριθμό πρωτ. 577/08.12.2023 υπόμνημά τους, με συνημμένο σε αυτό πίνακα κατηγοριοποίησης -επαναπροσδιορισμού ειδικοτήτων και επίσης με συνημμένους τους δημοσιευμένους ισολογισμούς των τηλεοπτικών εταιριών «ANTENNA TV», «ΝΕΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ», «ALPHA», οικονομικού έτους 2022 και επισύναψαν πίνακα οικονομικών αποτελεσμάτων 2010-2022 (κέρδη ζημίες προ φόρων) των τηλεοπτικών σταθμών-μελών της ΕΙΤΗΣΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Κατόπιν των ανωτέρω και επειδή δεν κατέστη δυνατό τα μέρη να καταλήξουν σε συμφωνία, η Επιτροπή Διαιτησίας, προκειμένου να εκδώσει τη διαιτητική απόφαση, έλαβε υπόψη τα ως άνω στοιχεία καθώς και τα ακόλουθα:

- Τον πλήρη φάκελο της μεσολάβησης με όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα.
- Την υπ' αριθμ. πρωτ. 02Δ/446Μ-Δ/10.10.2023 αίτηση προς τον Ο.ΜΕ.Δ., με την οποία οι ως άνω πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, με τις επωνυμίες Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής (ΕΠΙΤΑ) και

- Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Βορείου Ελλάδος (ΕΤΙΤΒΕ)
ζήτησαν την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας,
- Τις εξουσιοδοτήσεις προς τους εκπροσώπους των μερών της συλλογικής διαφοράς,
 - Τα από 07.11.2023 και από 22.11.2023 πρακτικά διαιτησίας της κοινής συνάντησης και των δύο κατ' ιδίαν συναντήσεων της Επιτροπής Διαιτησίας με τους εκπροσώπους των μερών της συλλογικής διαφοράς.
 - Το υπ' αρ. πρωτ. Μ-Δ 510/7.11.2023 υπόμνημα και το με αριθμό πρωτ.580/08.12.2023 υπόμνημα με τα συνημμένα σε αυτό σχετικά έγγραφα που υπέβαλαν οι εκπρόσωποι της Εργατικής πλευράς .
 - Την με αριθμό πρωτοκόλλου 455ΜΔ/13.10.2023 έγγραφη ένσταση και το με αριθμό πρωτ. 577/08.12.2023 υπόμνημα με συνημμένα έγγραφα που υπέβαλαν οι εκπρόσωποι της Εργοδοτικής πλευράς.
 - Τις κείμενες διατάξεις και ιδίως το άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος, το ισχύον νομικό πλαίσιο περί της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία (άρθρο 57 του ν. 4635/2019 (ΦΕΚ Α' 167/30.10.2019), το οποίο τροποποίησε τη διάταξη του άρθρου 16 ν.1876/1990, όπως ίσχυε μετά τη τροποποίηση του με τη διάταξη του άρθρου 4 ν. 4303/2014) και την Π.Υ.Σ. 6/18.2.2012.
 - Τις με αρ. 2307/2014 και 668/2012 αποφάσεις της Ολομέλειας του Σ.τ.Ε.
 - Την υπ' αρ. 1/2021 απόφαση Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών που εργάζονται στους Ιδιωτικούς Τηλεοπτικούς Σταθμούς με Εθνική Εμβέλεια (μελών ΕΠΙΤΑ, ΕΤΙΤΒΕ και ΕΙΤΗΣΕΕ)», την υπ' αρ. 6521/2022 απόφαση του Εφετείου Αθηνών (που επικύρωσε τη διαιτητική απόφαση 1/2021 Τριμελούς επιτροπής Διαιτησίας) , την υπ' αρ. 6/2020 απόφαση Τριμελούς επιτροπής Διαιτησίας «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών ραδιοφώνου μελών της ΕΤΕΡ (ενώσεως Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας) που απασχολούνται στους ραδ.σταθμούς μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών -ΕΙΙΡΑ.», την υπ' αρ. 2/2020 απόφαση Πενταμελούς επιτροπής Διαιτησίας «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών ραδιοφώνου μελών της ΕΤΕΡ (ενώσεως Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας) που απασχολούνται στους ραδ.σταθμούς μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοφωνικών Σταθμών -ΕΙΙΡΑ» και την υπ' αρ. 3926/2021 απόφαση του Εφετείου Αθηνών (που επικύρωσε την υπ' αρ. 2/2020 διαιτητική απόφαση Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας, καθώς και όλες τις προηγούμενες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και Διαιτητικές

Αποφάσεις για τους όρους αμοιβής και εργασίας των «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών που εργάζονται στους Ιδιωτικούς Τηλεοπτικούς Σταθμούς με Εθνική Εμβέλεια (μελών ΕΠΤΑ, ΕΠΙΤΒΕ και ΕΙΤΗΣΕΕ)».

- Τη νομολογία (Ολ ΑΠ 20/2006, ΑΠ 934/2019, ΑΠ 227/2016, 591/2015, 675/2014, 1121/2013), η οποία αφορά στο χαρακτηρισμό μιας επιχείρησης ως κοινής ωφέλειας, σύμφωνα με την οποία αποφασιστικό στοιχείο για τον χαρακτηρισμό ως τέτοιον, δεν είναι η νομική μορφή ή στο φορέα της, ούτε στο νομικό καθεστώς που διέπει την ίδρυση και λειτουργία της, αλλά στη φύση των υπηρεσιών της, οι οποίες πρέπει να είναι ζωτικής σημασίας για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου.
- Την υπογραφείσα από 24.10.2022 ΣΣΕ με πράξη κατάθεσης 29/1.11.2022 Συλλογική Σύμβαση Εργασίας για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών ραδιοφώνου μελών της ΕΤΕΡ, που απασχολούνται στους ραδιοφωνικούς σταθμούς μέλη της ΕΙΙΡΑ, με ισχύ από 21.12.2021 έως την 20.12.2024. (παρόμοια συλλογική διαφορά).
- Τα όσα διημείφθησαν κατά την κοινή και κατά τις κατ' ιδίαν συναντήσεις της Επιτροπής με τους εκπροσώπους των μερών της συλλογικής διαφοράς και τις επί μέρους θέσεις των μερών, όπως διατυπώθηκαν και εγγράφως και συγκεκριμένα τις ακόλουθες θέσεις της εργοδοτικής και της εργατικής πλευράς :

α. Τις θέσεις της Εργοδοτικής πλευράς συνοπτικά

Σε συνέχεια όλων των εγγράφων και ισχυρισμών στη διαδικασία Μεσολάβησης, εκ μέρους της Εργοδοτικής πλευράς στην παρούσα διαδικασία υποβλήθηκε τόσο εγγράφως όσο και προφορικά ένσταση σχετικά με τη νομιμότητα της διαιτητικής διαδικασίας και με τη μονομερή προσφυγή-αίτηση της εργατικής πλευράς, δηλώνοντας ότι η Επιτροπή Διαιτησίας και εν γένει ο ΟΜΕΔ, εκ της φύσεως και του ρόλου του, δεν δύναται να προβαίνει σε έλεγχο συνταγματικότητας νομοθετικών διατάξεων, μετά από προσφυγή οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών ή μεμονωμένων εργοδοτών, αλλά αντίθετα οφείλει να υποστηρίζει τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.1876/1990 .

Επισημαίνει η Εργοδοτική πλευρά ότι σε σχέση με τις διατάξεις των παρ.1 και 2 του άρθρου 16 του Ν.1876/1990 (όπως ισχύουν μετά την τροποποίηση με τον Ν.4635/2019), που τείνουν προς την κατεύθυνση περιορισμού των περιπτώσεων μονομερούς προσφυγής στην διαιτησία, υπάρχει πλήρης συμφωνία και όχι αντίθεση με το άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος.

Σε σχέση με τον επικουρικό λόγο της υπό κρίση προσφυγής στην διαιτησία, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ.2 περ.α' του Ν.1876/1990, ρητά αναφέρει η Εργοδοτική πλευρά ότι νομοθετήθηκε, με το άρθρο 92 του ν. 4808/2021, η εξαίρεση για τις επιχειρήσεις ραδιοφωνίας και τηλεόρασης από τις επιχειρήσεις του άρ. 19 παρ, 2 του ν. 1264/1982, και ότι με αυτόν το τρόπο ο νομοθέτης αποδέχεται το πάγιο αίτημα των οργανώσεων των εργαζομένων, λόγω των αυξημένων τυπικών προϋποθέσεων στις επιχειρήσεις αυτές για την άσκηση του απεργιακού δικαιώματος. Παράλληλα δηλώνουν ότι η απαρίθμηση των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας από το άρ. 19. παρ. 2 ν. 1264/1982 είναι περιοριστική - αποκλειστική και όχι ενδεικτική και ότι σε κάθε περίπτωση δεν υφίστανται οι προϋποθέσεις των διατάξεων του άρθρου 16 παρ. 2 περ. α' του Ν.1876/1990, όπως ισχύει σήμερα, για την υπό κρίση αίτηση διαιτησίας.

Σε σχέση με τον επίσης επικουρικό λόγο της υπό κρίση προσφυγής στην διαιτησία σύμφωνα με το άρθρο 16 παρα.2 περ.β' του Ν.1876/1990, ρητά δηλώνει η Εργοδοτική πλευρά ότι

- η αίτηση –προσφυγή της Εργατικής πλευράς πρέπει να εξηγεί και να τεκμηριώνει με στοιχεία το λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος δικαιολογεί τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία και
- ότι οι λόγοι γενικότερου συμφέροντος πρέπει να συνδέονται με την οικονομική κατάσταση των μερών και την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, κάτι που κατά την Εργοδοτική πλευρά ουδόλως προκύπτει από τους λόγους που επικαλείται δια της αιτήσεως της η Εργατική πλευρά.

Πέραν των λόγων επί του παραδεκτού της αίτησης-προσφυγής , η Εργοδοτική πλευρά :

- παρουσίασε τα οικονομικά δεδομένα στο χώρο της ιδιωτικής τηλεόρασης, με δημοσιευμένους ισολογισμούς των τηλεοπτικών εταιρειών «ANTENNA TV», «ΝΕΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ» και «ALPHA», του οικονομικού έτους 2022 και με αναλυτικό πίνακα οικονομικών αποτελεσμάτων 2010-2022 (κέρδη/ζημίες προ φόρων) των τηλεοπτικών σταθμών – μελών της,
- σε σχέση με την διαφημιστική δραστηριότητα και το εξ αυτής έσοδο, δήλωσε ότι το συνολικό διαφημιστικό έσοδο υπέστη συρρίκνωση περίπου κατά το ήμισυ, με μεγάλες απώλειες για την Τηλεόραση, τον Τύπο και το Ραδιόφωνο με εξαίρεση αυτές της συρρίκνωσης της διαφημιστικής δραστηριότητας, όπως κατά τη δήλωση της Εργοδοτικής πλευράς δηλώνεται από την Εργοδοτική πλευρά, ότι αποτέλεσε το Διαδίκτυο, για το οποίο το διαφημιστικό έσοδο αυξήθηκε σημαντικά, και ήταν

εντυπωσιακή και η αύξηση του μεριδίου του Διαδικτύου στη διαφημιστική αγορά,

- επίσης αναφέρει ότι η πρόταση Μεσολάβησης επιβαρύνει τα μέλη των εργοδοτικών οργανώσεων, με πρόσθετο μισθολογικό κόστος της τάξεως του 28% αναλύοντας με τα επιμέρους ποσοστά, ενώ
- δηλώθηκε επίσης ότι σε σχέση με το ελάχιστο απασχολούμενο προσωπικό (άρθρο 9 Ν.4339/2015) και την προϋφιστάμενη και κατ' επανάληψη επικαλούμενη από τα εργατικά σωματεία υποχρέωση των μελών της για απασχόληση 400 εργαζομένων με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, δεν υφίσταται πλέον αυτή η υποχρέωση αλλά αντίθετα στο νομοθετικά καθορισμένο ελάχιστο αριθμό των τετρακοσίων (400) απασχολούμενων δύνανται να συνυπολογίζονται και τα εξωτερικά συνεργεία.

Τέλος, σχετικά με τις ειδικότητες, η Εργοδοτική πλευρά:

- αρχικά δια του από 14.07.2023 υπομνήματος στο στάδιο της Μεσολάβησης, δήλωσε ότι λόγω της εξέλιξης της τεχνολογίας στο χώρο της τηλεόρασης έχουν αναιρεθεί τα στενά διαχωριστικά μεταξύ των ειδικοτήτων, και πρότεινε ένα πλαίσιο επαναπροσδιορισμού του αριθμού και του είδους των ειδικοτήτων των τεχνικών, ότι είναι αναγκαίο να υφίστανται **μόνο οι εξής πέντε(5) ειδικότητες**: Τεχνικός λήψης και επεξεργασίας ήχου και εικόνας, Ηλεκτρολόγος, Κομμωτής/ Μακιγιέρ, Παραγωγός, Σκηνοθέτης.
- σε συνέχεια, και δια του υποβληθέντος από 08.12.2023 υπομνήματος στην Διαιτησία, πρότεινε η Εργοδοτική Πλευρά εκ νέου την κατηγοριοποίηση και επαναπροσδιορισμό ειδικοτήτων, με την απεικόνιση **πέντε (5) γενικών ειδικοτήτων**, όπου επιπροσθέτως σε αυτές, κατά την άποψη της Εργοδοτικής πλευράς, θα μπορούσαν να υπαχθούν οι ήδη προβλεπόμενες στην προγενέστερη συλλογική ρύθμιση ειδικότητες, και τούτο μάλιστα με παράθεση εκ μέρους τους και προτεινόμενη υπαγωγή τους στις ευρύτερες κατηγορίες. Εξάλλου σε αυτές τις υποκατηγορίες (σχετικός πίνακας σελίδα 9 υπομνήματος) διέγραψε η Εργοδοτική πλευρά, με διακριτή διαγραφή, τις ειδικότητες που, σύμφωνα με αυτήν, είναι πλέον ανενεργές στην αγορά εργασίας.

β. Τις θέσεις της Εργατικής πλευράς συνοπτικά

Σε συνέχεια όλων των εγγράφων και ισχυρισμών εκ της διαδικασίας Μεσολάβησης, στην παρούσα διαδικασία εκ μέρους της Εργατικής πλευράς υποβλήθηκαν δύο(2) υπομνήματα και σχετικά έγγραφα. Η Εργατική πλευρά

απάντησε αρχικά για το παραδεκτό της προσφυγής και αντέκρουσε τους λόγους ένστασης της Εργοδοτικής πλευράς, δηλώνοντας, ως προς τον ισχυρισμό για αναρμοδιότητα του ΟΜΕΔ να κρίνει την προσφυγή στη δαιτησία, ότι η διάταξη του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος αποτελεί διάταξη πλήρους κανονιστικής πυκνότητας, στερεί από τον κοινό νομοθέτη το δικαίωμα μεταβολής του καθιερούμενου με αυτή συστήματος παραγωγής συλλογικών ρυθμίσεων, και περαιτέρω ότι θεσπίζει την αναγκαιότητα της ύπαρξης συλλογικών ρυθμίσεων, αφού σε αντίθετη περίπτωση οι όροι εργασίας θα ρυθμίζονται σε επίπεδο ατομικών συμβάσεων, όπου «κατά κανόνα υπερσχύει η θέληση του εργοδότη ως ισχυρότερου» σύμφωνα με το σκεπτικό της υπ' αρ. 2307/2014 απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ. Συνεπώς, η δαιτησία κατά το Σύνταγμα, αποτελεί στην περίπτωση αυτή υποχρεωτική διέξοδο για την πραγμάτωση του ανωτέρω συνταγματικού σκοπού και δεν δύναται να παρεμποδιστεί από κανένα και με οιονδήποτε τρόπο. Η Εργατική πλευρά ανέπτυξε (πρβλ το πλήρες κείμενο του 7.11.2023 υπομνήματος έως σελ. 14) το θέμα της δηλωθείσας από αυτήν αντισυνταγματικότητας των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 16 ν. 1876/1990, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με την περ. α) του άρθρου 57 του ν.4635/2019(ΦΕΚ Α' 167/30.10.2019), οι οποίες κατ'αυτήν είναι ανεφάρμοστες, λόγω αντίθεσής τους με το Σύνταγμα, ενώ η αρμοδιότητα που ασκείται στη δαιτησία, σύμφωνα με το άρθρο 22§2 του Συντάγματος, είναι αμιγώς κανονιστική, ήτοι νομοθετική, και όχι αυτή της εκούσιας δικαιοδοσίας (δαιτησία του ΚΠολΔ) ή αυτή της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας (κλασσική δικαστική εξουσία).

Ειδικότερα δε, επικουρικά ως προς τη συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 16 παρ. 2 περ. α' του Ν. 1876/1990 στην παρούσα συλλογική διαφορά, ανέφερε ότι με τη διάταξη του άρθρου 92 Ν. 4808/2021 εξαιρέθηκαν από τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, για τις οποίες θα πρέπει να τηρηθούν ειδικές εκ του νόμου προϋποθέσεις για την άσκηση του απεργιακού δικαιώματος, οι επιχειρήσεις ραδιοφωνίας - τηλεόρασης, με προφανή σκοπό να αποστερηθούν του δικαιώματος μονομερούς προσφυγής στη δαιτησία τα σωματεία εργαζομένων που δραστηριοποιούνται σε αυτές. Παράλληλα στον ισχυρισμό της Εργοδοτικής πλευράς δια της ενστάσεως της ότι η νομοθετική αυτή μεταβολή υπήρξε προϊόν αιτήματος της Εργατικής πλευράς, προς το σκοπό ακώλυτης άσκησης του απεργιακού δικαιώματος, αντέτεινε ότι η ως άνω διάταξη ανταποκρίθηκε σε ανάγκες της Εργοδοτικής πλευράς και μόνο σκοπό είχε την «προστασία» των τηλεοπτικών σταθμών από συλλογικές ρυθμίσεις, δεδομένου ότι εκπεφρασμένα και ρητή είναι η βούλησή τους να ρυθμίζονται οι όροι εργασίας στο επίπεδο των ατομικών

συμβάσεων εργασίας και στο πλαίσιο άσκησης του διευθυντικού δικαιώματος. Επίσης ανέφερε ότι παρά την απόληψη των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών από τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, όπως αυτές ενδεικτικά μνημονεύονται στη διάταξη του άρθρου 19 παρ. 2 Ν. 1264/1982, καθίσταται σαφές ότι θα συνιστούσε αξιολογική αντινομία η μη υπαγωγή των σωματείων στην περίπτωση του άρθρου 16 παρ. 2 περ. α' του Ν. 1876/1990, με το επιχείρημα ότι πλέον δεν αναφέρονται ρητά οι ραδιοτηλεοπτικές επιχειρήσεις ως επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας στο άρθρο 19 παρ. 2 Ν. 1264/1982. Τούτο δε διότι οι τηλεοπτικές επιχειρήσεις, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 2 του Συντάγματος αλλά και με βάση τις προμνησθείσες διατάξεις ειδικής νομοθεσίας, που διέπουν τη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών, προκύπτει ότι υπάγονται στις επιχειρήσεις εκείνες, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κοινωνικού συνόλου και κατά συνέπεια δεν μπορεί να γίνει δεκτή, με το επιχείρημα της αποκλειστικότητας της απαρίθμησης του άρθρου 19 παρ. 2 Ν. 1264/1982, η εξαίρεσή τους από τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας. Άλλωστε, λόγω της κοινωνικής αποστολής των τηλεοπτικών σταθμών, με βάση της διάταξη του άρθρου 15 παρ. 2 του Συντάγματος και προς το σκοπό διαφύλαξης της κοινωνικής ειρήνης και της ακώλυτης λειτουργίας των επιχειρήσεων αυτών, προβλέφθηκε με σειρά ειδικών νομοθετικών ρυθμίσεων η αναγκαιότητα ύπαρξης συλλογικών ρυθμίσεων στους τηλεοπτικούς σταθμούς, η οποία εξικνείται έως την υποχρέωση σύναψης συλλογικών συμβάσεων εργασίας (άρθρο 1 παρ. 23 του Ν. 2328/1995, άρθρο 11 παρ. 7 του Ν. 3592/2007, άρθρο 47 Ν. 3801/2009, άρθρο 14 παρ. 5 του Ν. 4339/2015). Αναφέρει δε περαιτέρω η Εργατική πλευρά ότι η εξαίρεση των τηλεοπτικών επιχειρήσεων από τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη αξιολογική αντινομία και ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απαρίθμηση του άρθρου 19 παρ. 2 του Ν.1264/1982 είναι ενδεικτική και όχι αποκλειστική και κατά συνέπεια συντρέχουν στην παρούσα συλλογική διαφορά οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 16 παρ. 2 περ. α' του Ν.1876/1990. Παράλληλα δηλώνει ότι σύμφωνα με την κρατούσα κατά πλειοψηφούσα άποψη στη θεωρία, ο χαρακτηρισμός των επιχειρήσεων αυτών, προκειμένου να υπαχθεί η συλλογική διαφορά στο πεδίο της νέας ρύθμισης για το δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, πραγματοποιείται με βάση το είδος των παρεχόμενων υπηρεσιών (βλ. Α. Καζάκου, Ομοίως, σ. 95, Κ. Παπαδημητρίου, Το σύστημα επίλυσης συλλογικών διαφορών εργασίας μετά το Ν. 4635/2019, Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών, Αρ. Τεύχους 278, 3-4 Μαρτίου - Απριλίου 2020, σ. 308 - 309). Η

κάλυψη βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου από την ραδιοφωνία και την τηλεόραση (ως εν προκειμένω) και ο ουσιώδης κοινωνικός, πολιτικός, πολιτιστικός, ενημερωτικός - πληροφοριακός και οικονομικός τους ρόλος αναγνωρίζεται και θεσπίζεται από το ίδιο το Σύνταγμα. Στο άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος ορίζονται τα εξής: *«Η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης . Ο άμεσος έλεγχος του Κράτους, που λαμβάνει και τη μορφή του καθεστώτος της προηγούμενης άδειας, έχει ως σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων, καθώς και προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας»*. Συνεπώς, το ίδιο το Σύνταγμα ορίζει ότι η ραδιοφωνία και η τηλεόραση έχουν πολυσχιδή, πολυεπίπεδη και ιδιαίτερα σημαντική κοινωνική αποστολή, καλύπτοντας και εξυπηρετώντας βασικές ανάγκες του κοινωνικού συνόλου, τις οποίες το ίδιο αναφέρει στην ανωτέρω διάταξη και μάλιστα, ενδεικτικά και όχι περιοριστικά. Μάλιστα το Σύνταγμα, αναγνωρίζοντας άμεσα τον ανωτέρω ρόλο της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης, τις εξαιρεί από κάθε γενικό πλαίσιο, εισάγοντας καθεστώς άμεσου ελέγχου του κράτους και το ειδικό πλαίσιο αδειοδότησης και λειτουργίας του άρθρου 15 (ομοίως και τους περιοριστικούς ιδιοκτησιακούς όρους του άρθρου 14§9 του Συντάγματος Συνεπώς, ακόμα και μετά την αντισυνταγματική κατά τα ως άνω (όπως προβάλλει η εργατική πλευρά), εξαίρεση των επιχειρήσεων ραδιοφωνίας - τηλεόρασης από τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, που αναφέρει η διάταξη της παρ. 2. του άρθρου 19 του ν. 1264/1982, θα πρέπει να κριθεί ότι υπάρχει νομιμοποίηση για μονομερή προσφυγή στη δαιτησία.

Κατά την άποψη της Εργατικής πλευράς η διάταξη αυτή, που προβλέπει την πρώτη περίπτωση μονομερούς προσφυγής στη δαιτησία, αποβλέπει στη διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης, δεδομένου ότι αφορά σε επιχειρήσεις η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου. Ο σκοπός αυτός φωτίζεται, εν προκειμένω, και από το σκεπτικό της Ολ.ΣτΕ 2307/2014, σύμφωνα με την οποία ο σκοπός της συνταγματικής διάταξης του άρθρου 22 παρ. 2, από την οποία ευθέως απορρέει το δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη δαιτησία, είναι, κυρίως, η διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης με την αποφυγή διαιώνισης των

συλλογικών διαφορών και η επίλυσή τους με την εξεύρεση ισορροπημένων, κατά το δυνατόν, λύσεων, σκοπός που δεν εξυπηρετείται, αν το ένα μέρος της συλλογικής διαφοράς, αρνούμενο να δεχθεί την Διαιτησία, έχει τη δυνατότητα να ματαιώσει την επίλυσή της σε συλλογικό επίπεδο, με αποτέλεσμα είτε οι σχετικοί όροι εργασίας να ρυθμίζονται μόνο στο επίπεδο των ατομικών συμβάσεων εργασίας, στο πλαίσιο των οποίων ο εργοδότης είναι, συνήθως, το ισχυρότερο μέρος, είτε ως προς τους όρους αυτούς να υπάρχει κανονιστικό κενό και να παρατείνεται η σχετική εκκρεμότητα και η διαμάχη μεταξύ των κοινωνικών αντιπάλων. Τέλος η διάταξη του άρθρου 16 ν. 1876/1990 αναφέρεται στην εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά την "έννοια" της παρ. 2 του άρθρου 19 ν.1264/1982, είναι προφανές ότι η αναφορά στην διάταξη αυτή είναι ενδεικτική και όχι περιοριστική - αποκλειστική. Συνεπώς, και με τη νομική και ουσιαστική βάση αυτή είναι νόμιμη η μονομερής προσφυγή μας στην διαιτησία, δεδομένου ότι η τηλεόραση αποτελεί τομέα της κοινωνικής δραστηριότητας που εξυπηρετεί βασικές ανάγκες του κοινωνικού συνόλου, ως τούτο ορίζεται και διαγράφεται στο ίδιο το Σύνταγμα (άρθρο 15§2), τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 19 ν. 1264/1982 και την αντικειμενική ανάλυση του ουσιώδους ρόλου της τηλεόρασης σε σειρά κοινωνικών δράσεων, θεμάτων και εκφάνσεων της κοινωνικής δράσης στον χώρο της πληροφορίας/πληροφόρησης, της πολιτικής και κοινωνικής ζωής, της οικονομικής δραστηριότητας κάθε τομέα της οικονομίας, του πολιτισμού, του αθλητισμού, της ψυχαγωγίας, της προστασίας της νεότητας, των γηρατειών, των ΑΜΕΑ, κ.ο.κ. Στο δε οικονομικό τομέα, η τηλεόραση στην Ελλάδα έχει ενεργό ουσιώδη συμμετοχή άμεσα και έμμεσα σε κάθε τομέα της οικονομικής ζωής της χώρας και τούτο δεν αφορά απλώς τον τομέα της διαφήμισης, αλλά και τους τομείς της ενημέρωσης, της αποτύπωσης, της προβολής και της υλοποίησης κάθε δραστηριότητας με οικονομικό αποτύπωμα στη χώρα και μάλιστα κατά τρόπο κυρίαρχο και προς όλους τους κατοίκους της χώρας. Για τον λόγο αυτό, η τηλεόραση διαδραματίζει ουσιώδη ρόλο, κοινωνικό και δημόσιο, στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας.

Επικουρικά, η Εργατική πλευρά ως προς τη συνδρομή των προϋποθέσεων μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 16 παρ. 2 περ. β' του Ν. 1876/1990, αναφέρθηκε στο σκεπτικό της υπ'αρ. 1/2021 απόφασης της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του ΟΜΕΔ, κατόπιν επικύρωσής της δυνάμει της υπ' αρ. 6521/2022 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, από την οποία προκύπτει ότι η επίλυση της συλλογικής διαφοράς επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου

συμφέροντος, συνδεδεμένο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας. Συγκεκριμένα, στη σ. 5 της υπ' αρ. 1/2021 απόφασης Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του ΟΜΕΔ αναφέρεται επί λέξει ότι: «*Η εν λόγω συλλογική διαφορά αφορά στην περίπτωση της παραγράφου 2 εδάφιου α' και β' του άρθρου 16 του Ν. 1876/1990 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 57 του Ν 4635/2019, όπου έχουν αποτύχει οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών και η επίλυση της επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας*». Επισημαίνει δε ότι της υπ' αρ. 1/2021 απόφασης Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του ΟΜΕΔ είχε προηγηθεί η υπ'αρ. 6 Τριμ/2020 Δ.Α., η οποία, επί ταυτόσημης ένστασης της εργοδοτικής πλευράς ως προς τις προϋποθέσεις νομιμότητας/ παραδεκτού της προσφυγής στη διαιτησία, υιοθέτησε αντίστοιχο σκεπτικό, στο οποίο διαλαμβάνονταν μεταξύ άλλων και η συνδρομή λόγων γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένου με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας ειδικά για τη συλλογική διαφορά που αφορά τη σύναψη ΣΣΕ μεταξύ ΕΤΕΡ και ΕΙΡΑ, η οποία ρυθμίζει τους όρους εργασίας και αμοιβής των εργαζόμενων τεχνικών στους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Συγκεκριμένα, στο σκεπτικό της υπ' αρ. 6/2020 απόφασης Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του ΟΜΕΔ αναφέρονται μεταξύ άλλων επί λέξει τα ακόλουθα: «... *στη προκειμένη συλλογική διαφορά είναι δυνατή η μονομερής προσφυγή στη διαιτησία επίσης και κατά το άρθρο 57 παρ. 2β Ν. 4635/2019, δεδομένου α) ότι η προκειμένη συλλογική διαφορά αφορά στη σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας, απέτυχαν οριστικά οι διαπραγματεύσεις και η επίλυση της επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας, β) ότι απέτυχαν οριστικά οι διαπραγματεύσεις καθόσον συντρέχουν σωρευτικά τα προβλεπόμενα στα στοιχεία (αα) και (ββ) του άρθρου 57 παρ. 2β Ν. 4635/2019 και γ) κατά παραδοχή των σχετικών λόγων που περιλαμβάνονται στην ανωτέρω από 29.5.2020 προσφυγή σε διαιτησία - αίτηση της Ε.Τ.Ε.Ρ.*», ενώ επίσης επί της ίδιας προαναφερθείσας συλλογικής διαφοράς και ένστασης η με αρ. 2 ΠΕΝΤ/2020 Δ.Α. σκέφθηκε και έκρινε κατά πλειοψηφία ...». Αναφέρει επίσης ότι για την αντίστοιχη αίτηση - προσφυγή στη διαιτησία εκ μέρους της ΕΤΕΡ, ήτοι του σωματείου που εκπροσωπεί τους εργαζόμενους - τεχνικούς στις ραδιοφωνικές επιχειρήσεις, η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας του ΟΜΕΔ έκρινε ότι συντρέχουν οι όροι εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 16 παρ. 2 περ. β' του Ν.1876/1990 και ότι η προσφυγή στη διαιτησία είναι νόμιμη, αφού ειδικά για τις ραδιοφωνικές - και κατά μείζονα λόγο για τις τηλεοπτικές - επιχειρήσεις

συντρέχουν λόγοι γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος. Τέλος η Εργατική πλευρά δηλώνει ότι στο σκεπτικό της υπ' αρ.1/2021 απόφασης Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του ΟΜΕΔ αναφέρονται επί λέξει τα ακόλουθα: *«Όσον αφορά την ένσταση μη νομιμότητας της αίτησης προσφυγής στην διαιτησία λόγω έλλειψης πλήρους αιτιολογίας, η παρούσα Επιτροπή Διαιτησίας την απορρίπτει επίσης ως μη νόμιμη, κρίνοντας ότι η υπ' όψιν αίτηση προσφυγής στην Διαιτησία είναι πλήρως αιτιολογημένη περιλαμβάνουσα όλα τα νόμιμα στοιχεία και προϋποθέσεις για τη νόμιμη άσκηση της, όπως απαιτείται κατ' άρθρον 57 Ν 4635/2019.»*

Στο δεύτερο από 8.12.2023 υπόμνημα δηλώνει (1-7 1^η και 2^η παρ.) εκ νέου και επεξηγεί γιατί η ιδιωτική τηλεόραση εκπληρώνει αποστολή κοινής ωφέλειας ως δραστηριότητα που αποτελεί κατά το νόμο δημόσια λειτουργία και ασκείται υπέρ του δημοσίου συμφέροντος.

Ως προς τις ειδικότητες, αρχικά είχε αναφερθεί στο από 14/7/2023 Υπόμνημα της στο Στάδιο της Μεσολάβησης, όπου σημείωνε, ανάμεσα σε άλλα, ότι η ειδικότητα παραμένει νόμιμα ένας εκ των πλέον καθοριστικών όρων απασχόλησης ενός εκάστου εργαζομένου, όπως αυτοί προσδιορίζονται κυριαρχικά και δεσμευτικά στην ατομική σύμβαση εργασίας τους. Η τροποποίηση/κατάργηση στη διαδικασία απονομής άδειας άσκησης επαγγέλματος, που επέφερε η πρόσφατη ρύθμιση, ουδόλως αφαιρεί την εκ της κείμενης εργατικής νομοθεσίας υποχρέωση των εργοδοτικών φορέων να απασχολούν τεχνικούς εργαζόμενους σε συγκεκριμένη ειδικότητα και μόνο στο πλαίσιο των καθηκόντων που αντιστοιχούν στην συγκεκριμένη αυτή ειδικότητα» και ότι *«το πιο σημαντικό επακόλουθο και φυσικό επόμενο στην κατάργηση των ειδικοτήτων που επιδιώκει η εργοδοτική πλευρά θα είναι και οι περαιτέρω απολύσεις συναδέλφων»*, και ότι *«εφόσον λοιπόν ακόμα και σήμερα οι ειδικότητες υπάρχουν και λειτουργούν σε κάθε σταθμό, ο μόνος λόγος που η εργοδοτική πλευρά επιθυμεί να καταργηθεί η διαβάθμιση των βασικών μισθών σύμφωνα με την ευθύνη και τη βαρύτητα κάθε ειδικότητας, είναι να μας θεωρήσει ανειδίκευτους και να μας αμείβει με το βασικό μισθό της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και ας έχουμε στα χέρια μας τίτλους σπουδών»*. Τέλος στο από 8.12.2023 υπόμνημα της στο παρόν στάδιο της Διαιτησίας, αντέταξε στην πρόταση της Εργοδοτικής πλευράς για την συγχώνευση των ειδικοτήτων εργασίας σε 4 ή 5, προσκομίζοντας και παραβάλλοντας τις συλλογικές συμβάσεις 10 ευρωπαϊκών χωρών με περισσότερες ειδικότητες των ημεδαπών συλλογικών ρυθμίσεων .

Η Επιτροπή έλαβε υπόψιν πέραν των ανωτέρω επίσης

- i. Τη γενικότερη οικονομική και κοινωνική κατάσταση της χώρας και των επιχειρήσεων.
- ii. Την αναγκαιότητα του συνυπολογισμού της οικονομικής κατάστασης της ως άνω εργοδοτικής πλευράς (με όσα οικονομικά στοιχεία προσκομίσθηκαν και συνελέγησαν στα στάδια της μεσολάβησης και διαιτησίας, όπως προαναφέρθηκαν), κυρίως δε τα προσκομισθέντα και τα άλλως διαθέσιμα οικονομικά και χρηματοοικονομικά στοιχεία, την εξέλιξη της ανταγωνιστικότητας και την οικονομική κατάσταση των ασθενέστερων επιχειρήσεων της παραγωγικής δραστηριότητας στην οποία αναφέρεται η ήδη συλλογική διαφορά, την πρόοδο στη μείωση του κενού ανταγωνιστικότητας και τη μείωση του μοναδιαίου κόστους εργασίας κατά τη διάρκεια του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας, αλλά επίσης και τη συμπίεση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων στην υπόψη συλλογική διαφορά.
- iii. Την αναγκαιότητα του συνυπολογισμού της οικονομικής κατάστασης της εργοδοτικής πλευράς και της συμπίεσης της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, που υπάγονται στην παρούσα, και την ανάγκη για την εύρυθμη λειτουργία των συλλογικών εργασιακών σχέσεων μεταξύ των μερών, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων, που υπάγονται στην παρούσα. Ειδικότερα ελήφθη υπόψη το ύψος του πληθωρισμού, όπως αυτό διαμορφώθηκε κατά το έτος 2022 (9,6 % σύμφωνα με την ΕΛ.ΣΤΑΤ) και κατά το πρώτο εξάμηνο του τρέχοντος έτους κατά μέσο όρο στο 4,2% (σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ)
- iv. Την εφαρμοζόμενη πολιτική αμοιβών και όρων εργασίας στις υπόψη επιχειρήσεις της Εργοδοτικής πλευράς, με βάση όλες τις προϊσχύσασες συλλογικές ρυθμίσεις.
- v. Την αναγκαιότητα για την εύρυθμη λειτουργία των συλλογικών εργασιακών σχέσεων μεταξύ των μερών της παρούσας συλλογικής διαφοράς, λαμβάνοντας πρόνοια τόσο για τη μέγιστη δυνατή διασφάλιση των θέσεων εργασίας όσο και για τη μη αύξηση ουσιαδώς και υπέρμετρα του κόστους εργασίας έτσι ώστε να διακινδυνεύεται η βιωσιμότητα και η ανταγωνιστικότητα των μελών της Εργοδοτικής πλευράς.

Σχετικά με τις ειδικότητες:

Ως προς τις ειδικότητες, η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας διαπιστώνει ότι η εργοδοτική πλευρά πρότεινε να ορίζονται μόνον πέντε «ευρύτερες κατηγορίες ειδικοτήτων»: Τεχνικός λήψης και επεξεργασίας ήχου και εικόνας, Ηλεκτρολόγος, Κομμωτής/ Μακιγιέρ, Παραγωγός, Σκηνοθέτης. Ακολουθώς,

στο από 8.12.2023 υπόμνημά της, σε σχετικό πίνακα (σελ.9) , η εργοδοτική πλευρά πρότεινε

- i. Στους Τεχνικούς λήψης και επεξεργασίας ήχου και εικόνας να περιληφθούν 17 ειδικότητες,
- ii. Στον Ηλεκτρολόγο-φωτιστή καμμία ειδικότερη ειδικότητα
- iii. Στον σκηνοθέτη τηλεόρασης ο βοηθός σκηνοθέτη,
- iv. Στον Παραγωγό μόνον ο βοηθός παραγωγός και
- v. Στους μη τεχνικούς 7 ειδικότητες,

Στην πλέον πρόσφατη συλλογική ρύθμιση και σε όλες τις συλλογικές ρυθμίσεις, από πολλά χρόνια, ορίζονται τέσσερις μισθολογικές κατηγορίες, με ειδικότητες υπαγόμενες σε μία από τις 4 μισθολογικές κατηγορίες.

Η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας, ανταποκρινόμενη στο αίτημα της Εργοδοτικής πλευράς να μην περιορίζεται στην πρόσληψη εργαζομένου για μία μόνον ειδικότητα, με την αιτιολογία ότι η τεχνολογία έχει σημαντικά εξελιχθεί από την εποχή που ορίσθηκαν αρχικά οι ειδικότητες στη συζητούμενη συλλογική ρύθμιση, αποφασίζει να ορισθεί ότι είναι δυνατή η πρόσληψη εργαζομένου σε περισσότερες, μέχρι τρεις, ειδικότητες στα πλαίσια μιας μισθολογικής κατηγορίας, με προσαύξηση του βασικού μισθού της μισθολογικής κατηγορίας, και τούτο να ορισθεί στο άρθρο 1 παρ.5 της ΔΑ.

Κατά την εξέταση του αιτήματος της Εργοδοτικής πλευράς για ορισμό πέντε «ευρύτερων κατηγοριών ειδικοτήτων», διαπιστώθηκε ότι θα ήταν δυνατόν

- a. οι τέσσερις υπάρχουσες μισθολογικές κατηγορίες να οργανωθούν σε πέντε, χωρίς υποχρεωτικά αυτό να συνεπάγεται αύξηση ή μείωση του μισθολογικού κόστους,
- b. η ονομασία κάθε μισθολογικής κατηγορίας να διαμορφωθεί με την προσθήκη δίπλα στην ισχύουσα ονομασία Α', Β', Γ' και Δ' και της ονομασίας της ευρύτερης κατηγορίας ειδικοτήτων, που πρότεινε η εργοδοτική πλευρά, και ενδεικτικά οι μισθολογικές κατηγορίες να ονομάζονται «Α' Μισθολογική κατηγορία (1^η Κλίμακα)- Μη τεχνικοί», «Β' Μισθολογική κατηγορία (2^η Κλίμακα)- Ηλεκτρολόγος-φωτιστής», «Γ' Μισθολογική κατηγορία (3^η Κλίμακα)- Τεχνικοί λήψης και επεξεργασίας ήχου και εικόνας», «Δ' Μισθολογική κατηγορία (4^η Κλίμακα)- Σκηνοθέτης τηλεόρασης» και «Ε' Μισθολογική κατηγορία (5^η Κλίμακα)- Παραγωγός» και
- c. να ορισθούν οι ειδικότητες που θα υπάγονται σε κάθε μισθολογική κατηγορία, με τη μετακίνηση κάποιων ειδικοτήτων στην νέα διαμορφούμενη μισθολογική κατηγορία.

Όμως η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας κρίνει, ότι δεν πρέπει να αποφασίσει η ίδια ούτε τη μετονομασία, ούτε την αναδιάρθρωση των τεσσάρων (4) μισθολογικών κατηγοριών, επειδή αυτό πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγματεύσεως μεταξύ των μερών της συλλογικής διαφοράς, τα οποία μπορούν, με την πλήρη γνώση του θέματος που διαθέτουν, να ορίσουν τις ευρύτερες κατηγορίες ειδικοτήτων, τις επί μέρους ειδικότητες που υπάγονται σε κάθε ευρύτερη κατηγορία ειδικοτήτων και τη συναφή προσαρμογή των μισθολογικών κατηγοριών. Εξ άλλου, η εξέλιξη των θέσεων της ίδιας της Εργοδοτικής πλευράς (που πρότεινε τη ρύθμιση) στα δύο διαφορετικά ως άνω προσκομισθέντα υπομνήματα της αποδεικνύει ότι πρόκειται για θέμα που αξίζει τη λεπτομερή εξέτασή του σε απ'ευθείας διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών της συλλογικής διαφοράς.

Σχετικά με τους ισχυρισμούς περί αντισυνταγματικότητας των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 16 ν. 1876/1990, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με την περ. α του άρθρου 57 του Ν. 4635/2019 (ΦΕΚ Α' 167/30.10.2019), που προέβαλαν η Εργατική πλευρά (ΕΤΙΤΑ/ΕΤΙΤΒΕ) καθώς και η Εργοδοτική πλευρά.

Για τα θέματα αντισυνταγματικότητας των κειμένων διατάξεων για τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία και δη των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 16 ν. 1876/1990, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με την περ. α του άρθρου 57 του Ν. 4635/2019 (ΦΕΚ Α' 167/30.10.2019), που τέθηκαν και από τις δύο πλευρές της συλλογικής διαφοράς, η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας κρίνει ότι ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων ασκείται από τα αρμόδια Δικαστήρια. Δεν εντάσσεται στην αρμοδιότητα της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας, που οργανώνεται στο πλαίσιο του ΟΜΕΔ, να αποφαινεται για την συνταγματικότητα των νόμων. Η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας υποχρεούται, κατ' αρχήν, εφαρμόζοντας τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις, να εκδώσει τη διαιτητική απόφαση τέμνοντας την συλλογική διαφορά που φέρεται ενώπιον της (ΔΑ 5/2020 Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας). Τούτο ιδίως επειδή πρόκειται για ζήτημα για το οποίο έχουν αποφανθεί ήδη τα Δικαστήρια και μάλιστα τα Ανώτατα Δικαστήρια και έχουν κρίνει, επί συλλογικών διαφορών, περί του επιτρεπτού της μονομερούς προσφυγής στην Διαιτησία, όπως αυτή οργανώνεται με βάση τις ισχύουσες διατάξεις.

Η νομολογία της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, που εκφράζεται με την ΟΛΣτΕ 2307/2014 αλλά και η ομόλογη και σαφώς εκφρασθείσα συναφής θέση της νομολογίας του Αρείου Πάγου (Ολ ΑΠ 25/2004) επί του επιτρεπτού της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία,

εδραζόμενης στο άρθρο 22 παρ.2 του Συντάγματος, δεσμεύει τον ΟΜΕΔ και τα όργανά του.

Η δέσμευση συνίσταται ακριβώς στην ακολούθηση της θέσης των εν λόγω Δικαστηρίων για την έννοια της συγκεκριμένης διάταξης του άρθρου 22 πάρ.2 του Συντάγματος, όπως εξειδικεύεται, συμπληρώνεται και οργανώνεται από τις σχετικές διατάξεις της κοινής νομοθεσίας, και ιδίως τις διατάξεις του άρθρου 57 περ. α του ν.4635/2019, όπως αυτό αντικατέστησε τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 16 του ν. 1876/1990.

Εξάλλου η δυνατότητα και το επιτρεπτό της μονομερούς προσφυγής στη Διαιτησία, ως στοιχείο θεμιτής υποχρεωτικότητας, γίνεται γενικότερα δεκτή και από την διαιτητική πρακτική και από τη θεωρία (ενδεικτ. Κ. Καλαβρό, Δίκαιο της διαιτησίας, 1993, σ.25 επ.).

Ως προς τις προϋποθέσεις μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας κρίνει τα ακόλουθα:

Οι προϋποθέσεις, η συνδρομή των οποίων καθιστά επιτρεπτή τη μονομερή προσφυγή στην διαιτησία, τίθενται υπαλλακτικώς στις περ.α' και β' της παρ.2 του άρθρου 16 του ν. 1870/1990, όπως αυτό διαμορφώθηκε από το άρθρο 57 περ. α του ν.4635/2019.

Ως προς την περ.α' της παρ.2 του άρθρου 16 του ν. 1870/1990, η Εργοδοτική πλευρά υποστηρίζει ότι εφόσον οι ραδιοτηλεοπτικές επιχειρήσεις δεν περιλαμβάνονται πλέον, με ρητό και απεριφραστο τρόπο, *«στις επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου»*, 'όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 19 παρ.2 του ν.1264/1982, δεν τίθεται πλέον ζήτημα ενεργοποίησης και εφαρμογής του εδ. α της παρ.2 του άρθρου 16 του ν.1870/1990. Η θέση αυτή αντικρούεται από την Εργατική πλευρά, η οποία υποστηρίζει ότι η ως άνω ρύθμιση δεν αφορά παρά μόνον το δικαίωμα της απεργίας και ουδόλως τη δυνατότητα μονομερούς προσφυγής της διαιτησία.

Εξεταστέο λοιπόν

- i. αν είναι εφαρμοστέα η ρύθμιση της περ.α' της παρ.2 του άρθρου 16 του ν.1870/1990, όπως ισχύει
- ii. αν συντρέχουν και οι προϋποθέσεις εφαρμογής της περ.β' της παρ.2 του άρθρου 16 του ν.1876/1990, όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 57 του ν.4635/2019, η οποία ορίζει ότι είναι δυνατή η μονομερής προσφυγή στη διαιτησία *«... αν αποτύχουν οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών και η επίλυση ... επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου*

κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας»,

iii. αν συντρέχει οριστική αποτυχία των διαπραγματεύσεων

iv. αν «(αα) έληξε η κανονιστική ισχύς τυχόν υπάρχουσας συλλογικής σύμβασης εργασίας σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 της ΠΥΣ 6/2012 και (ββ) έχει εξαντληθεί κάθε άλλο μέσο συνεννόησης και συνδικαλιστικής δράσης, ενώ το μέρος που προσφεύγει μονομερώς στη διαιτησία, συμμετείχε στη διαδικασία μεσολάβησης και αποδέχθηκε την πρόταση μεσολάβησης)»

Ως προς το iii και iv, ήτοι ως προς την οριστική αποτυχία των διαπραγματεύσεων, τη λήξη της κανονιστικής ισχύος της υπάρχουσας συλλογικής ρύθμισης, την εξάντληση κάθε άλλου μέσου συνεννόησης και συνδικαλιστικής δράσης, τη συμμετοχή του αιτούντος μέρους της συλλογικής διαφοράς στη διαδικασία μεσολάβησης και την αποδοχή της πρότασης μεσολάβησης .

Στην προκείμενη περίπτωση συντρέχουν οι προαναφερόμενος προϋποθέσεις, εφόσον αφενός διαπιστώθηκε οριστική αποτυχία των διαπραγματεύσεων λόγω οριστικής αποτυχίας της Μεσολάβησης να οδηγήσει σε οποιαδήποτε επίλυση και αφετέρου υπήρξε αποδοχή από το ένα μόνο μέρος της διατυπωθείσας πρότασης μεσολάβησης.

Ως προς το ii, ήτοι ως προς την συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής της διάταξης της περ.β' της παρ.2 του άρθρου 16 του ν.1876, όπως έχει διαμορφωθεί με το άρθρο 57 του ν.4635/2019:

Λόγος γενικότερου δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος είναι η ίδια η ενεργοποίηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης και η ανάγκη της παραγωγής και διατύπωσης συλλογικής ρύθμισης. Όταν, παρά τις καταβαλλόμενες προσπάθειες, διαπιστώνεται ότι οι διαπραγματεύσεις έχουν οριστικά αποτύχει και δεν οδηγούνται σε αποτέλεσμα που διαγράφει συνακόλουθα αντικειμενικά και την αδυναμία παραπομπής σε διαιτησία με κοινή απόφαση των μερών, πρέπει να θεωρείται παραδεκτή η μονομερής, με την ενέργεια και την πρωτοβουλία δηλαδή του ενός μέρους, προσφυγή στη Διαιτησία. Είναι σημαντικό για την ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 57 περ. α' του ν.4635/2019, όπως διεξοδικότερα αναφέρθηκε ανωτέρω, η διασφάλιση της εργασιακής ειρήνης ως λόγου δημοσίου συμφέροντος, με την αποφυγή της διαιώνισης των συλλογικών διαφορών και την επίλυση τους με την εξεύρεση ισορροπημένων κατά το δυνατόν λύσεων (Ολ ΣτΕ 2307/2014) καθώς οι διατάξεις του άρθρου 57 περ. α του ν.4635/2019 αποτυπώνουν την

επικουρικότητα της Διαιτησίας και επίσης την ανάγκη της σταθερής υπόμνησης αυτής της επικουρικότητας (Ολ ΣτΕ 2307/2014).

Σημειώνεται ότι πράγματι παλαιότερα, με τις ισχύουσες σχετικές ρυθμίσεις, οι ραδιοτηλεοπτικές επιχειρήσεις εντάσσονταν στις δημόσιες επιχειρήσεις και ότι έπαυσε τούτο να ισχύει με τη ρητή διατύπωση του άρθρου του άρθρου 19 παρ. 2 ν.1264/1982. Η μη συμπερίληψη της συγκεκριμένης κατηγορίας επιχειρήσεων στην επίσημη «κατάσταση» των δημοσίων επιχειρήσεων, η δράση των οποίων εξ ορισμού υπηρετεί το γενικότερο δημόσιο και κοινωνικό συμφέρον, δεν σημαίνει την αυτόματη αποσύνδεση της δράσης αυτών των επιχειρήσεων από την υπηρέτηση του γενικότερου δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος. Οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν έχουν απωλέσει ή τροποποιήσει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά που τις διακρίνουν. Πρόδηλα οι εν λόγω επιχειρήσεις υπηρετούν το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου, όπως διεξοδικά αναφέρθηκε ανωτέρω, και μάλιστα τούτο θεωρούμενο ασφαλώς από περισσότερες όψεις του. Τούτο για μία σειρά από λόγους που ενδεικτικά θα μπορούσαν να συστηματοποιηθούν σε σχέση και με το εξεταζόμενο ζήτημα ως κατωτέρω:

1. Η δια της ενημέρωσης ενίσχυση της δημόσιας πληροφόρησης ενδυναμώνει τη Δημοκρατία και τους δημοκρατικούς θεσμούς, διότι εξασφαλίζει την πολλαπλότητα και τον υγιή ανταγωνισμό των ιδεών και των απόψεων οι οποίες διαμορφώνονται, που είναι απαραίτητος για να υπάρχει η δυνατότητα των επιλογών από την πλευρά των πολιτών και η βελτιστοποίηση αυτών των επιλογών.

2. Οι ιδιωτικές τηλεοπτικές επιχειρήσεις συμβάλλουν:

- στην υποστήριξη των θεμελιωδών μεγεθών της Εθνικής Οικονομίας, ιδίως λόγω της οικονομικής ενδυνάμωσης των επιχειρήσεων, που επιτυγχάνεται με την δημοσιότητα και την προβολή των αγαθών και υπηρεσιών που προσφέρουν,
- στη βελτίωση και ανάπτυξη των κρατικών τηλεοπτικών σταθμών, διότι δημιουργούν συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ αυτών και των εν λόγω σταθμών και προσθέτουν έτσι στην βελτίωση συνολικά του παραγόμενου από όλους τηλεοπτικού προϊόντος, το οποίο προσφέρεται στους πολίτες,
- στην δια της πληροφόρησης του κοινού για προσφερόμενα αγαθά και υπηρεσίες ενίσχυση συνολικά του ανταγωνισμού στην αγορά με όλες τις εντεύθεν θετικές συνέπειες για τους πολίτες και την Εθνική Οικονομία,
- στη άνοδο της πολιτιστικής στάθμης και του μορφωτικού επιπέδου του γενικού πληθυσμού, εφόσον αναγνωρίζεται ότι ανεξαρτήτως του ότι και το διαδίκτυο και η χρήση του διαδικτύου συμβάλλει σε όλα αυτά, είναι και

παραμένει μεγάλη η συμβολή της ραδιοτηλεόρασης και ασφαλώς και της ιδιωτικής ραδιοτηλεόρασης,

- στον τομέα της εκπαίδευσης, καθώς μεταφέρουν γνώσεις από όλο τον κόσμο, μέσω εκπαιδευτικών προγραμμάτων και εκπαιδευτικών ντοκιμαντέρ, βοηθώντας να γνωρίσει το ευρύ κοινό, χωρίς επιπλέον κόστος, άλλους πολιτισμούς, να ταξιδεύσει ο καθένας σε θάλασσες και ωκεανούς, σε άλλους πλανήτες και ευρύτερα στο σύμπαν, σε αθλητικές εκδηλώσεις, να ενημερωθεί για τις έρευνες και τα επιτεύγματα της επιστήμης, αλλά και τα περιβαλλοντικά προβλήματα που απασχολούν τον πλανήτη.

- στην ανθρώπινη ψυχαγωγία, με την παρουσίαση κάθε είδους ταινιών και θεατρικών παραστάσεων, και μάλιστα χωρίς κατ' ανάγκην οικονομική επιβάρυνση.

- στον τομέα της γενικής ενημέρωσης των πολιτών, εφόσον οι πολίτες μπορούν να πληροφορηθούν για ο,τιδήποτε συμβαίνει στην Ελλάδα αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο, δηλαδή τις εξελίξεις στην πολιτική, την παιδεία, την υγεία, την ενέργεια στο περιβάλλον, στο πεδίο των οικονομικών μεγεθών, των οικονομικών προβλημάτων και των τιμών και στις διάφορες εστίες πολέμου καθώς και για κάθε εν γένει πρόβλημα την γη.

Συνεπώς, για τους προαναφερόμενους ιδίως λόγους, είναι σημαντικότερη η συμβολή της τηλεόρασης στην ανάπτυξη της οικονομίας (παρά τα διάφορα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, sites κλπ), καθώς παραμένει το πιο αγαπητό ,το πιο εύκολα προσβάσιμο σε κάθε ηλικία και τόπο, αλλά και το πλέον δημοφιλές μέσο.

Η ικανοποίηση της πλευράς των Εργαζόμενων ως τεχνικών στις ιδιωτικές ραδιοτηλεοπτικές επιχειρήσεις εθνικής εμβέλειας αλλά και η ικανοποίηση της Εργοδοτικής πλευράς, μέσω της εξασφάλισης ευρυθμίας, εργασιακής ειρήνης και καλών ανθρωπίνων σχέσεων μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, έχουν ευθεία επίδραση στην αποτελεσματική λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων. Μέσω δε εν τέλει της ισόρροπης ικανοποίησης και των δύο πλευρών εξασφαλίζεται η επίτευξη όλων των προαναφερόμενων σημαντικών στόχων που άπτονται αυτονοήτως του δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος. Επομένως, στην προκείμενη περίπτωση, ανεξαρτήτως όλων των άλλων, συντρέχουν, και για το λόγο αυτό, προεχόντως λόγοι γενικότερου δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος (και μάλιστα σε ευρεία θεώρησή του), λόγοι που συνδέονται στενά με το συμφέρον της ελληνικής οικονομίας.

Ως προς το ι, ήτοι ως προς την συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής της διάταξης της περ.α' της παρ.2 του άρθρου 16 του ν.1876, όπως έχει διαμορφωθεί με το άρθρο 57 του ν.4635/2019:

Ως προς το επιχείρημα περί της ρητής παραπομπής στις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 2 ν.1264/1982, που προσδιορίζει τις επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα, η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας κρίνει ότι ο προσδιορισμός αυτός αποτελεί αποκλειστική απαρίθμηση, αφορώσα μόνο την περίπτωση της απεργίας και όχι και στην περίπτωση της Διαιτησίας και της εφαρμογής των σχετικών με αυτήν διατάξεων του άρθρου 57 περ. α του ν.4635/2019 και δη της διάταξης της περ.α' της παρ.2 του άρθρου 16 του ν.1876, όπως έχει διαμορφωθεί με το άρθρο 57 του ν.4635/2019:

Συνεπώς στην προκείμενη περίπτωση συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου για μονομερή προσφυγή στη Διαιτησία.

Είναι αξιοσημείωτο ότι όσον αφορά την ένσταση περί της νομιμότητας της διαιτητικής διαδικασίας, η υπ' αρ. 6 Τριμ/2020 Διαιτητική Απόφαση επί ταυτόσημης προβληθείσας ένστασης της εργοδοτικής πλευράς στην εγερθείσα συλλογική διαφορά ΕΤΕΡ/ΕΙΡΑ σκέφθηκε και έκρινε κατά πλειοψηφία τα εξής:

<<... στη προκειμένη συλλογική διαφορά είναι δυνατή η μονομερής προσφυγή στη διαιτησία κατά το άρθρο 57 παρ. 2^ο του Ν.4635/2019 δεδομένου α) ότι η προκειμένη συλλογική διαφορά αφορά επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του Ν.1264/1982, εμπίπτουσα στο στοιχείο στ) του ίδιου νόμου, άρθρου και παραγράφου, β) ότι η προκείμενη συλλογική διαφορά εργασίας ως αφορούσα επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας σαφώς διακρίνεται από τις επιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρα, γ) ότι, συνεπώς, στη προκειμένη συλλογική διαφορά δεν έχουν εφαρμογή το κεφάλαιο Α του Ν. 3429/2005, όπως ισχύει σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του άρθρο 14 του Ν. 4270/2014, όπως ισχύει καθόσον οι νόμοι αυτοί, στους οποίους παραπέμπει το άρθρο 57 παρ.2^ο Ν.4635/2019, αφορούν αποκλειστικά και μόνον την έννοια των δημοσίων επιχειρήσεων και δ) ότι επιπλέον και σε κάθε περίπτωση η παραπομπή στο Ν.3429/2005 και στο Ν. 4270/2019, οι οποίοι πάντως δεν αφορούν τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, όπως εν προκειμένω αλλά τις δημοσίου χαρακτήρα επιχειρήσεις του άρθρου 19 παρ.2 εδ.2 Ν 1264/1982 και μόνον αυτές, δεν συνιστά πρόσθετη προϋπόθεση μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία κατ' άρθρο 57 παρ. 2^ο Ν. 4635/2019 αλλά πρόσθετη περίπτωση μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία κατά το ίδιο άρθρο, παράγραφο, εδάφιο και νόμο. (Κ. Παπαδημητρίου, το σύστημα επίλυσης συλλογικών διαφορών εργασίας μετά το Ν.4635/2019, ΔΕΕ, Τ. 3-4/2020 σ.308 επ.)>>

και

<<... στη προκειμένη συλλογική διαφορά είναι δυνατή η μονομερής προσφυγή στη διαιτησία επίσης και κατά το άρθρο 57 παρ. 2β Ν. 4635/2019, δεδομένου α) ότι η προκειμένη συλλογική διαφορά αφορά στη σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας, απέτυχαν οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών και η επίλυση της επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδόμενο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας, β) ότι απέτυχαν οριστικά οι διαπραγματεύσεις καθόσον συντρέχουν σωρευτικά τα προβλεπόμενα στα στοιχεία (αα) και (ββ) του άρθρου 57 παρ. 2β Ν. 4635/2019 και γ) κατά παραδοχή των σχετικών λόγων που περιλαμβάνονται στην ανωτέρου από 29.5.2020 προσφυγή σε διαιτησία-αίτηση της Ε.Τ.Ε.Ρ", ενώ επίσης επί της ίδιας προαναφερθείσας συλλογικής διαφοράς και ένστασης η με αρ. 2 ΠΕΝΤ/2020 Δ.Α. σκέφθηκε και έκρινε κατά πλειοψηφία αυτολεξεί τα εξής:

"... Ο νομοθέτης, ρυθμίζοντας με την παραπάνω διάταξη (αρθρ. 16 παρ. 2 περιπτ. α) την κατ'εξαίρεση δυνατότητα προσφυγής στη μονομερή διαιτησία, απέβλεψε στην απρόσκοπτη παροχή των αναγκαίων υπηρεσιών για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά τη λειτουργική έννοια του όρου, ως εκ τούτου δε, δεν μπορεί η εν λόγω ρύθμιση να περιοριστεί σε μόνες τις επιχειρήσεις οι οποίες, κατά την οργανική έννοια του όρου, παρέχουν τις αυτές υπηρεσίες υπό τη μορφή εταιρίας στην οποία το ελληνικό δημόσιο «δύνатаι να ασκεί άμεσα ή έμμεσα αποφασιστική επιρροή», δεδομένου, άλλωστε, ότι η πλειοψηφία των επιχειρήσεων που παρέχουν υπηρεσίες κοινής ωφελείας δεν ανήκουν πλέον στον δημόσιο τομέα. Ως εκ τούτου, κριτήριο για τον χαρακτηρισμό επιχειρήσεως ως «κοινής ωφελείας», δεν μπορεί να αποτελεί η νομική της μορφή ή το καθεστώς που τη διέπει, αλλά η φύση των παρεχομένων υπηρεσιών ως ζωτικής σημασίας. Περαιτέρω η εκάστοτε αναζήτηση του κριτηρίου της «επιρροής» του Ελληνικού Δημοσίου σε κάποια επιχείρηση κοινής ωφελείας, (κατά την έννοια του Ν. 3429/2005) σε συνδυασμό μάλιστα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν.4270/2014, θα καθιστούσε ιδιαίτερα ασαφείς τις προϋποθέσεις εφαρμογής του ν. 4635/2019. Από τη διατύπωση, τέλος, του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 1876/1990, (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 57 του ν.4635/2019), σύμφωνα με το οποίο «Εάν η συλλογική διαφορά αφορά επιχείρηση του Κεφαλαίου Α* του ν. 3429/2005, στην αίτηση επισυνάπτεται η γνώμη της διυπουργικής επιτροπής δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών του άρθρου 10 του ν. 3429/2005...", μπορεί να συναχθεί εξ αντιδιαστολής, ότι η συλλογική διαφορά μπορεί, κατά τη βούληση του νομοθέτη, και να μην αφορά επιχείρηση ν.3429/2005."

Όμοια σκεπτόμενη, κρίνουσα και επαναλαμβάνουσα η παρούσα Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας απορρίπτει την σχετική ένσταση της Εργοδοτικής πλευράς ως μη νόμιμη.

Ως προς την ένσταση περί μη νομιμότητας της αίτησης μονομερούς προσφυγής στην διαιτησία λόγω έλλειψης πλήρους αιτιολογίας

Όσον αφορά στην ένσταση μη νομιμότητας της αίτησης μονομερούς προσφυγής στην διαιτησία λόγω έλλειψης πλήρους αιτιολογίας, την οποία υπέβαλε η Εργοδοτική πλευρά, η Τριμελής Επιτροπή Διαιτησίας την απορρίπτει ως μη νόμιμη, κρίνοντας ότι η εξεταζόμενη αίτηση προσφυγής στην Διαιτησία είναι πλήρως και αναλυτικώς αιτιολογημένη, περιλαμβάνουσα όλα τα νόμιμα στοιχεία και προϋποθέσεις για τη νόμιμη άσκηση της, όπως απαιτούνται και αναγράφονται στο άρθρο 57 του Ν. 4635/2019 . Σύμφωνα με τη θεωρία, όταν ο νομοθέτης αναφέρεται σε υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένου με τη λειτουργία της Ελληνικής Οικονομίας, προφανώς αναφέρεται σε σημαντικές προσβολές, που μπορούν πράγματι να προκληθούν από την έκταση και τη διάρκεια των απεργιακών κινητοποιήσεων και όχι σε πιθανές ήσσονος σημασίας οικονομικές επιπτώσεις, οι οποίες μπορεί να προκαλούνται από οποιαδήποτε εφήμερη ή επουσιώδους βλαπτικότητάς απεργιακή κινητοποίηση [Ληξουριώτης, Ι. (2020), Έναρξη ισχύος νέων περί διαιτησίας διατάξεων και όριο παρέμβασης του θεσμού στις συλλογικές εργασιακές σχέσεις, Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας, 76, 1760, 289-311]. Επομένως πρέπει να έχει ολοκληρωθεί και να έχει αποτύχει, πριν τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία, ένας κύκλος διαπραγματεύσεων και να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία της Μεσολάβησης, χωρίς προφανώς να είναι αναγκαίο να έχουν προηγηθεί και αγωνιστικά μέσα [Λεβέντης Γ. (2020β)]. Οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις στο συλλογικό εργατικό δίκαιο Ν.4635/19 «Επενδύω στην Ελλάδα και άλλες διατάξεις», Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας, 76 (1758),1-25]. Επίσης, «Η μονομερής προσφυγή στη διαιτησία προβλέπεται ως έσχατο και επικουρικό μέσο [Ληξουριώτης, Ι. (2020), Έναρξη ισχύος νέων περί διαιτησίας διατάξεων και όριο παρέμβασης του θεσμού στις συλλογικές εργασιακές σχέσεις, Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας, 76, 1760, 289-311]. Κατά συνέπεια, συντρέχουν οι προϋποθέσεις του Ν.1876/1990, όπως ισχύει, περί μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία και επομένως, η αίτηση προσφυγής στην Διαιτησία κρίνεται ως νόμω και ουσία βάσιμη και πλήρως αιτιολογημένη, όπως απαιτεί ο νόμος.

- Το γεγονός ότι η Επιτροπή Διαιτησίας καλείται πλέον να υποκαταστήσει την ελλείπουσα συμφωνία των μερών επί της εν προκειμένω συλλογικής

διαφοράς καθώς και να καλύψει την ανάγκη να ρυθμισθούν οι όροι αμοιβής και εργασίας με διαιτητική απόφαση, αφού έχει εξαντληθεί κάθε προσπάθεια σύναψης συλλογικής σύμβασης εργασίας με συλλογική διαπραγμάτευση μεταξύ των ως άνω μερών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή κατέληξε ομόφωνα στην ακόλουθη απόφαση για τους όρους αμοιβής και εργασίας των τεχνικών που εργάζονται στους Ιδιωτικούς Τηλεοπτικούς Σταθμούς με Εθνική Εμβέλεια (μελών Ε.Τ.Ι.Τ.Α., Ε.Τ.Ι.Τ.Β.Ε. και Ε.Ι.ΤΗ.Σ.Ε.Ε.):

Άρθρο 1 Πεδίο Ισχύος

Στις διατάξεις της παρούσας υπάγονται όλοι οι τεχνικοί τηλεόρασης μέλη των ΕΠΙΤΑ και ΕΠΙΤΒΕ, που εργάζονται στους Εθνικής Εμβέλειας Ιδιωτικούς Τηλεοπτικούς Σταθμούς της Ελλάδος που είναι μέλη της ΕΙΤΗΣΕΕ και έχουν τις παρακάτω ειδικότητες:

- 1.1 Διευθυντής φωτογραφίας τηλεόρασης
- 1.2 Εικονολήπτης τηλεόρασης (Χειριστής Τηλεοπτικής μηχανής λήψεως)
- 1.3 Βοηθός εικονολήπτης
- 1.4 Ηχολήπτης (Μηχανικός ήχου)
- 1.5 Βοηθός ηχολήπτης
- 1.6 Ηλεκτρονικός συντηρητής τεχνολογικού εξοπλισμού
- 1.7 Ηλεκτρονικός ράδιο-ζεύξεων- Link
- 1.8 Ηλεκτρολόγος - Χειριστής Φωτιστικών Σωμάτων
- 1.9 Μοντέρ τηλεόρασης (Χειριστής μαγνητοσκοπίου και συναρμολογητής εικόνας)
- 1.10 Χειριστής κονσόλας μίξης εικόνας – vision mixer and digital effects
- 1.11 Φροντιστής τηλεοπτικού πλατό (FLOOR MANAGER)
- 1.12 Τεχνικός ρύθμισης εικόνας
- 1.13 Τεχνικός γεννήτριας χαρακτήρων
- 1.14 Χειριστής autocue
- 1.15 Γραφίστας τηλεόρασης
- 1.16 Τεχνικός Master Control (Μηχανικός τηλεόρασης)
- 1.17 Τεχνικός ροής προγράμματος – continuity
- 1.18 Μακιγιέζ- ιέρ
- 1.19 Κομμωτής - τρία
- 1.20 Ηλεκτρονικός δικτύου εκπομπής (RF)
- 1.21 Βοηθός σκηνοθέτη
- 1.22 Βοηθός παραγωγής
- 1.23 Τεχνικός μεταγραφών (dubbing)
- 1.24 Τεχνικός Σκηνικών
- 1.25 Σκηνοθέτης

- 1.26 Διευθυντής Παραγωγής
- 1.27 Σκηνοθέτης Traillers
- 1.28 Σκηνογράφος
- 1.29 Ενδυματολόγος - Αμπιγιέζ
- 1.30 Μουσικός Επιμελητής

2. Απαραίτητη προϋπόθεση για να προσληφθεί τεχνικός όλων των ως άνω ειδικοτήτων σε Τηλεοπτικό Σταθμό είναι η κατοχή συναφούς επαγγελματικού τίτλου σπουδών της ειδικότητας στην οποία κατατάσσεται. Η παραπάνω διάταξη δεν εφαρμόζεται για τους εργαζόμενους οι οποίοι έχουν προσληφθεί πριν την έναρξη ισχύος της παρούσης.

3. Η σχέση εργασίας που συνδέει τους τεχνικούς με τον τηλεοπτικό σταθμό είναι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

4. Στην ατομική σύμβαση εργασίας του τεχνικού αναγράφεται απαραίτητα η ειδικότητα με την οποία προσλαμβάνεται και κάθε τεχνικός ασκεί μόνο καθήκοντα της ειδικότητας του.

5. Στην ατομική σύμβαση εργασίας του τεχνικού μπορεί να υπάρξει πρόβλεψη για δύο ή τρεις ειδικότητες της ίδιας μισθολογικής κατηγορίας, εφόσον ο τεχνικός κατέχει επαγγελματικό τίτλο σπουδών συναφή προς τις ειδικότητες αυτές. Σε αυτή την περίπτωση, ο βασικός μισθός της μισθολογικής κατηγορίας, στην οποία κατατάσσεται ο τεχνικός, προσαυξάνεται κατά 5% αν υπάρξει πρόβλεψη για δύο(2) ειδικότητες και κατά 11% αν υπάρξει πρόβλεψη για τρεις(3) ειδικότητες.

Άρθρο 2.

1. Όλοι οι τεχνικοί των ανωτέρω ειδικοτήτων κατατάσσονται σε τέσσερις (4) μισθολογικές κατηγορίες (κλίμακες) ως εξής:

A' ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ (1^η Κλίμακα)

- 1. Βοηθός Εικονολήπτη
- 2. Βοηθός Ηχολήπτη
- 3. Βοηθός Παραγωγής
- 4. Τεχνικός Σκηνικών
- 5. Χειριστής autoque
- 6. Χειριστής γεννήτριας χαρακτήρων
- 7. Μουσικός επιμελητής
- 8. Κομμωτής - τρία
- 9. Μακιγιέρ - εζ
- 10. Ενδυματολόγος - Αμπιγιέρ
- 11. Φροντιστής τηλεοπτικού πλατό (FLOOR MANAGER)
- 12. Τεχνικός Μεταγραφών (dubbing)
- 13. Όλες οι λοιπές Ειδικότητες Βοηθού

B' ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ (2η Κλίμακα)

- 1. Τεχνικός ρύθμισης εικόνας
- 2. Τεχνικός ροής προγράμματος
- 3. Βοηθός Σκηνοθέτη
- 4. Ηλεκτρονικός Συντηρητής Τεχνολογικού Εξοπλισμού
- 5. Ηλεκτρονικός ραδιοζεύξεων (Link)

6. Εικονολήπτης (Χειριστής τηλεοπτικής μηχανής)
7. Ηχολήπτης (Μηχανικός Ήχου)
8. Ηλεκτρονικός δικτύου εκπομπής (RF)
9. Ηλεκτρολόγος - Χειριστής Φωτιστικών Σωμάτων

Γ' ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ (3η Κλίμακα)

1. Τεχνικός master control
2. Χειριστής κονσόλας μίξης εικόνας
3. Μοντέρ
4. Γραφίστας
5. Σκηνοθέτης trailers

Δ' ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ (4η Κλίμακα)

1. Σκηνοθέτης
2. Διευθυντής Φωτογραφίας
3. Σκηνογράφος
4. Διευθυντής παραγωγής

2. Κάθε μισθολογική κατηγορία εξελίσσεται σε δέκα οχτώ (18) μισθολογικά κλιμάκια τα οποία διανύονται ανά διετία, πλην του πρώτου της κάθε μιας που χορηγείται κατά την πρόσληψη του τεχνικού στον τηλεοπτικό σταθμό, εφ' όσον δεν του έχει αναγνωρισθεί προϋπηρεσία.

3. Για τον υπολογισμό του μισθολογικού κλιμακίου της μισθολογικής κατηγορίας της ειδικότητάς του, στο οποίο θα ενταχθεί ο τεχνικός που εργάζεται στον τηλεοπτικό σταθμό, λαμβάνεται υπόψη και προσμετράται στο χρόνο υπηρεσίας του στον τηλεοπτικό σταθμό και η προϋπηρεσία που είχε στην ειδικότητα του σε άλλο τηλεοπτικό σταθμό ή σε εταιρεία παραγωγής οπτικοακουστικών έργων.

4. Όσοι τεχνικοί τηλεόρασης μετά την θέση σε ισχύ της παρούσας αλλάζουν ειδικότητα, που ανήκει σε άλλη ανώτερη μισθολογική κατηγορία, εντάσσονται στο αμέσως προηγούμενο μισθολογικό κλιμάκιο από εκείνο που θα εντάσσονταν με βάση τη συνολική αναγνωρισμένη προϋπηρεσία στην προηγούμενη ειδικότητα.

5. Σε περίπτωση έλλειψης δραστηριότητας για κάποια συγκεκριμένη ειδικότητα για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα παρέχεται, κατ' εξαίρεση, η δυνατότητα απασχόλησης σε άλλη συναφή ειδικότητα εντός της μισθολογικής κατηγορίας που ανήκουν αυτές οι ειδικότητες και με απαραίτητη προϋπόθεση τη σύμφωνη γνώμη του κάθε εργαζόμενου τεχνικού.

6. Η προϋπηρεσία αποδεικνύεται με έγγραφη βεβαίωση του εργοδότη και πιστοποιητικό ασφαλιστικού οργανισμού ή τα ανάλογα ένσημα. Τα πιστοποιητικά προϋπηρεσίας υποβάλλονται στην αρμόδια Διεύθυνση Προσωπικού κάθε τηλεοπτικού σταθμού μέσα σε τριάντα (30) μέρες από την πρόσληψη του τεχνικού. Η εκπρόθεσμη υποβολή των πιστοποιητικών προϋπηρεσίας, θα έχει σαν συνέπεια ότι η προϋπηρεσία που αποδεικνύουν θα λαμβάνεται υπόψη και θα προσμετράται από την ημερομηνία υποβολής τους.

Άρθρο 3

1. Καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της παρούσας, οι βασικοί μισθοί των υπαγομένων στην παρούσα εργαζομένων, ανά μισθολογική κατηγορία,

αυξάνονται κατά 3% επί των ρυθμίσεων της με αριθμό 1/2021 ΤΡΙΜ. διαιτητικής απόφασης.

ΕΤΗ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Δ
0-2	860	946	974	1.003
3-4	937	1.030	1.061	1.094
5-6	1.022	1.124	1.158	1.191
7-8	1.112	1.223	1.263	1.300
9-10	1.215	1.336	1.376	1.417
11-12	1.222	1.346	1.386	1.427
13-14	1.247	1.373	1.414	1.457
15-16	1.273	1.400	1.442	1.485
17-18	1.299	1.427	1.472	1.516
19-20	1.325	1.457	1.500	1.544
21-22	1.350	1.485	1.530	1.577
23-24	1.363	1.500	1.544	1.590
25-26	1.389	1.529	1.575	1.621
27-28	1.422	1.560	1.607	1.654
29-30	1.444	1.591	1.639	1.687
31-32	1.475	1.622	1.670	1.720
33-34	1.504	1.655	1.705	1.756
35-36	1.535	1.687	1.739	1.792

Στη διάρκεια ισχύος της παρούσας έως την 31.12.2023 έχει ανασταλεί η μεταβολή μισθολογικών κλιμακίων βάσει ωριμάνσεων, η οποία επιβλήθηκε με το άρθρο 4 της υπ' αρ. 6/28-2-2012 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου (ΦΕΚ Α' 38), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 6 του άρθρου 1 του Ν.4046/2012 (ΦΕΚ Α' 28).

Από την 1^η.1.2024 ισχύουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 33 του Ν.5053/26-9-2023.

Άρθρο 4

Πέρα από το Βασικό Μηνιαίο Μισθό του εκάστοτε κατεχόμενου μισθολογικού κλιμακίου, στους τεχνικούς της παρούσας χορηγούνται και καταβάλλονται, με μόνη εξαίρεση ως προς την καταβολή του, του επιδόματος χρόνου συνεχούς παραμονής στον ίδιο εργοδότη, όπως κατωτέρω και σχετικά ειδικότερα προβλέπεται, και τα εξής μηνιαία επιδόματα:

1. **Επίδομα Γάμου** σε ποσοστό δέκα τοις εκατό [10%] επί του Βασικού Μισθού ανεξάρτητα από το εάν ο άλλος σύζυγος εργάζεται ή έχει συνταξιοδοτηθεί ή ασκεί οποιοδήποτε επάγγελμα. Το επίδομα γάμου δικαιούνται και οι άγαμοι γονείς, οι ευρισκόμενοι εν χηρεία, οι διαζευγμένοι και συνυπηρετούντες.

2. **Επίδομα Παιδιών** που ανέρχεται σε ποσοστό πέντε τοις εκατό [5%] επί του Βασικού Μισθού για το πρώτο παιδί, πέντε τοις εκατό [5%] επί του Βασικού Μισθού για το δεύτερο παιδί, έξι τοις εκατό [6%] επί του Βασικού Μισθού για το τρίτο παιδί και επτά τοις εκατό [7%] επί του Βασικού Μισθού

για το τέταρτο παιδί. Το επίδομα αυτό καταβάλλεται μέχρι που τα παιδιά να συμπληρώσουν το δέκατο όγδοο [18] έτος της ηλικίας τους. Το επίδομα αυτό συνεχίζει να χορηγείται πέραν του δεκάτου ογδόου [18] έτους της ηλικίας του κάθε παιδιού, στις εξής περιπτώσεις:

Εάν πρόκειται για παιδιά που σπουδάζουν σε ΑΕΙ, ΤΕΙ, ΙΕΚ ή σε αναγνωρισμένες από το κράτος ιδιωτικές σχολές στάθμης ανώτερης της Μέσης εκπαίδευσης, τότε το επίδομα συνεχίζει να χορηγείται μέχρι να συμπληρώσουν το εικοστό πέμπτο [25] έτος της ηλικίας τους, όχι όμως για μεγαλύτερη περίοδο από αυτή που απαιτεί η ολοκλήρωση των σπουδών τους σύμφωνα με τον κανονισμό των ανωτέρω μνημονευθέντων εκπαιδευτικών οργανισμών.

Στους τεχνικούς που έχουν παιδί, το οποίο πάσχει από χρόνια ανίατη πάθηση βεβαιούμενη από κρατικό θεραπευτήριο, το επίδομα παιδιού προσαυξάνεται εφ' εξής κατά 20% και εξακολουθεί να καταβάλλεται και μετά την συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας του, εφόσον είναι ανίκανο για εργασία λόγω της σωματικής ή πνευματικής νόσου του. Στην περίπτωση αυτή το επίδομα θα καταβάλλεται όσο χρόνο διαρκεί η ανικανότητα και όσο ο εργαζόμενος γονέας (τεχνικός) φέρει το βάρος περίθαλψης του ασθενούντος παιδιού του.

Σε κάθε περίπτωση το επίδομα παιδιού παύει να καταβάλλεται για όσα συνάψουν γάμο ή αποκτήσουν εισόδημα από εργασία.

3. Επίδομα χρόνου συνεχούς παραμονής στον ίδιο εργοδότη σε ποσοστό πέντε τοις εκατό [5%] επί του Βασικού Μισθού για κάθε πενταετία εργασίας στον ίδιο εργοδότη και μέχρι την συμπλήρωση τριών [3] πενταετιών. Η καταβολή του επιδόματος αυτού αναστέλλεται έως ότου επέλθει μείωση του ποσοστού της ανεργίας κάτω από τα όρια του αρ. 4 της Π.Υ.Σ. 6/28.2.2012, ήτοι σε ποσοστό κατώτερο του 10 %, έως την 31.12.2023. Από την 01.01.2024 ισχύουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 33 του Ν.5053/26-9-2023.

4. Επίδομα Πτυχίου σε όσους τεχνικούς διαθέτουν πτυχίο στο γνωστικό αντικείμενο της ειδικότητάς τους αναγνωρισμένο από το κράτος. Το επίδομα αυτό χορηγείται για ένα μόνο Πτυχίο και αρχίζει να καταβάλλεται από την κατάθεση του τίτλου σπουδών, ως εξής:

Ποσοστό δέκα τοις εκατό [10%] επί του Βασικού τους Μισθού σε όσους τεχνικούς διαθέτουν πτυχίο ανωτάτης εκπαίδευσης και

Ποσοστό οχτώ τοις εκατό [8%] επί του Βασικού τους Μισθού στους τεχνικούς που διαθέτουν πτυχίο ανώτερης εκπαίδευσης.

Στους τεχνικούς που διαθέτουν αναγνωρισμένο από το κράτος μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, στο ίδιο ή συναφές γνωστικό αντικείμενο με αυτό της ειδικότητάς τους, καταβάλλεται επιπλέον ποσοστό δύο τοις εκατό [2%] επί του Βασικού τους Μισθού.

5. Επίδομα Ειδικών Συνθηκών. Οι τεχνικοί των ειδικοτήτων Εικονολήπτη, Ηλεκτρονικού ραδιοζεύξεων (LINK), Ηχολήπτη [Μηχανικού ήχου] και τεχνικού ENG που απασχολούνται μόνιμα σε εξωτερικές μεταδόσεις λαμβάνουν επίδομα 5% επί του Βασικού τους Μισθού.

Σε τεχνικούς με τις πιο πάνω ειδικότητες που απασχολούνται σε μη μόνιμη βάση σε εξωτερικές μεταδόσεις δίδεται επίδομα οριζόμενο σε ποσοστό πέντε

τοιας εκατό [5%] επί του 1/25 του Βασικού τους Μισθού για κάθε ημέρα απασχόλησης στις εξωτερικές μεταδόσεις.

6.Επίδομα Θέσεως που ανέρχεται σε ποσοστό είκοσι τοιας εκατό [20%] επί του Βασικού τους Μισθού στους Τεχνικούς Διευθυντές και δέκα τοιας εκατό [10%] επί του Βασικού τους Μισθού στους Προϊσταμένους Τμημάτων για όλο διάστημα ασκούν τα καθήκοντα αυτά.

Άρθρο 4Α

Οι τεχνικοί της ειδικότητας Ηλεκτρονικού Δικτύου εκπομπής [ΚΕ], που απασχολούνται στις εξωτερικές εγκαταστάσεις των δικτύων εκπομπής λαμβάνουν επίδομα οριζόμενο σε ποσοστό εννιά τοιας εκατό 9 % επί του Βασικού τους Μισθού ή επίδομα οριζόμενο σε ποσοστό εννιά τοιας εκατό 9 % επί του 1/25 του Βασικού τους Μισθού για κάθε ημέρα απασχόλησης σε όσους απασχολούνται σε μη μόνιμη βάση στις εξωτερικές εγκαταστάσεις των δικτύων εκπομπής. Το ως άνω επίδομα λαμβάνουν και όσοι τεχνικοί της παραπάνω ειδικότητας εργάζονται σε εσωτερικές εγκαταστάσεις, μόνον στην περίπτωση κατά την οποία οι συνθήκες εργασίας εντός των εσωτερικών εγκαταστάσεων είναι αντίστοιχες με αυτές των εξωτερικών εγκαταστάσεων, ήτοι σε περίπτωση που κατά τη διάρκεια της παροχής εργασίας στις εσωτερικές εγκαταστάσεις η εκπεμπόμενη ακτινοβολία είναι αντίστοιχη με αυτήν των εξωτερικών εγκαταστάσεων.

Άρθρο 4Β

Οι εικονολήπτες για τις ημέρες που ο τηλεοπτικός σταθμός τους αναθέτει τον χειρισμό STEADYCAM ή JIMMYJIP, λαμβάνουν πρόσθετη ωριαία αμοιβή που υπολογίζεται με βάση τη διάρκεια των γυρισμάτων της εκπομπής, (ανεξάρτητα από το πόσο αυτή θα διαρκέσει όταν μεταδοθεί) και ανέρχεται σε δεκαπέντε (15) ευρώ και δώδεκα (12) ευρώ την ώρα αντίστοιχα.

Άρθρο 4Γ

Οι τηλεοπτικοί σταθμοί υποχρεούνται στην αντικατάσταση των οθονών παλαιός τεχνολογίας με οθόνες νέας τεχνολογίας σύμφωνα με τις υποδείξεις του τεχνικού ασφαλείας του σταθμού για την προστασία της υγείας των εργαζομένων σε αυτές.

Άρθρο 4Δ

Οι τεχνικοί της ειδικότητας Ηλεκτρολόγος - Χειριστής Φωτιστικών Σωμάτων οι οποίοι προβαίνουν σε συνδεσμολογήσεις ρευματοληψίας των ηλεκτρικών φωτιστικών σωμάτων που χειρίζονται λαμβάνουν επίδομα 3% επί του Βασικού τους Μισθού.

Άρθρο 5

1. Εκτός έδρας ορίζεται η μετάβαση του τεχνικού για παροχή εργασίας εκτός της Περιφερειακής ενότητας για τον οποίο έχει προσληφθεί να εργάζεται.
2. Για κάθε εκτός έδρας διανυκτέρευση, είτε στο εξωτερικό είτε στο

εσωτερικό της χώρας, ο τεχνικός δικαιούται αποζημίωση ίση με το 1/35ο του μηνιαίου βασικού μισθού. Ο Τηλεοπτικός Σταθμός αναλαμβάνει επιπλέον το κόστος των μεταφορικών, διαμονής και της διατροφής του. Σε περίπτωση που η μετάβαση από και προς τον τόπο αποστολής γίνεται με αυτοκίνητο που παρέχει η εταιρία και οδηγεί ο ίδιος ο τεχνικός, αυτός δικαιούται πρόσθετη αποζημίωση έξι (6) ευρώ ανά ημέρα μετακίνησης. Τα ανωτέρω ποσά καταβάλλονται σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα φορολογική νομοθεσία. Σε περίπτωση που ο τεχνικός μεταβεί για παροχή εργασίας εκτός της Περιφερειακής ενότητας για τον οποίο έχει προσληφθεί να εργάζεται, αυθημερόν και χωρίς διανυκτέρευση, για το χρονικό διάστημα που απασχολείται εκτός της Περιφερειακής ενότητας πέραν του οκταώρου του, δικαιούται αποζημίωση ίση με το 1/3 5ο του μηνιαίου βασικού μισθού, καθώς και κατ' αναλογία κάλυψη των δαπανών διατροφής του.

3. Ο χρόνος μετάβασης εκτός έδρας και επιστροφής του τεχνικού θεωρείται χρόνος εργασίας και αρχίζει και τελειώνει στον χώρο που εργάζεται σύμφωνα με την ατομική σύμβαση εργασίας.

4. Ο Τηλεοπτικός Σταθμός καλύπτει τα έξοδα μεταφοράς από και προς τον τόπο παροχής της Εργασίας στους τεχνικούς που καλούνται να ασκήσουν τα καθήκοντα τους σε ημέρα ή ώρα που τα μέσα μαζικής μεταφοράς δεν λειτουργούν, μετά την προσκόμιση των αντιστοιχών παραστατικών.

Άρθρο 6

1. Ο τεχνικός δικαιούται να αρνηθεί για σοβαρούς λόγους την εκτέλεση αποστολής σε εμπόλεμες περιοχές ή σε περιοχές με μεγάλες φυσικές καταστροφές. Σε περίπτωση μετάβασης του τεχνικού στις προαναφερόμενες περιοχές καταβάλλεται ειδικό επίδομα ανερχόμενο σε 250 € για κάθε ημέρα παραμονής στις περιοχές αυτές. Το επίδομα καταβάλλεται μαζί με τις τακτικές αποδοχές, με την προϋπόθεση της απόδοσης λογαριασμού εξόδων (βάσει παραστατικών) του ταξιδιού. Εμπόλεμες περιοχές ή περιοχές με μεγάλες φυσικές καταστροφές θεωρούνται όσες χαρακτηρίζονται έτσι από τους ασφαλιστικούς φορείς.

2. Σε περίπτωση που ο τεχνικός λόγω της συμμετοχής του σε αποστολή σε μια από τις περιοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, χάσει τη ζωή του ή καταστεί ολικά ανίκανος για εργασία, ο Τηλεοπτικός Σταθμός είναι υποχρεωμένος να του καταβάλλει, με βάση τις ακαθάριστες τακτικές μηνιαίες αποδοχές του κατά το χρόνο της επέλευσης του περιστατικού, αποζημίωση ίση με τις αποδοχές πέντε [5] ετών. Σε περίπτωση θανάτου του την αποζημίωση αυτή τη δικαιούνται οι νόμιμοι κληρονόμοι του.

3. Σε περίπτωση που ο τεχνικός λόγω της συμμετοχής του σε αποστολή σε μία από τις παραπάνω περιοχές καταστεί μερικά ανίκανος για εργασία, θα συνεχίσει να λαμβάνει τις τακτικές μηνιαίες αποδοχές του και να ασφαρίζεται για όσο διάστημα διαρκεί η ανικανότητα του.

4. Η ανικανότητα του τεχνικού για εργασία και η διάρκεια του διαπιστώνεται από τις αρμόδιες επιτροπές του Δημοσίου ή του Ασφαλιστικού του φορέα.

5. Η αποζημίωση της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού είναι άσχετη προς κάθε άλλη συναφή υποχρέωση του Τηλεοπτικού Σταθμού προς τον τεχνικό ή τους κληρονόμους του καταβάλλεται σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις ισάριθμες με τους μήνες αποζημίωσης και συμψηφίζεται με τα ποσά που αυτός ή οι κληρονόμοι του θα εισπράξουν από την υποχρεωτική από το νόμο ασφάλιση του.

6. Ο Τηλεοπτικός Σταθμός απαλλάσσεται από την υποχρέωση να αποζημιώσει τον τεχνικό ή τους κληρονόμους του σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, μόνο σε περίπτωση που τον έχει ασφαλίσει σε ασφαλιστική εταιρεία της επιλογής του για ποσό τουλάχιστον ίσο με τις προβλεπόμενες αποζημιώσεις του άρθρου αυτού και η ασφαλιστική εταιρεία του κατέβαλε στο σύνολο του το εν λόγω ποσό της αποζημίωσης.

7. Σε κάθε περίπτωση, αν ο τεχνικός δεν ικανοποιηθεί πλήρως από την ασφαλιστική εταιρεία, ο Τηλεοπτικός Σταθμός υποχρεούται να καλύψει το υπόλοιπο ποσό, ώστε να συμπληρωθεί το εκατό τοις εκατό [100%] της αποζημίωσης του άρθρου αυτού.

Άρθρο 6Α

Σε περίπτωση που ο τεχνικός εκτελεί αποστολή σε ζώνες πολεμικών επιχειρήσεων, εμφυλίων ταραχών, σε περιοχές που χαρακτηρίζονται για συγκεκριμένη χρονική περίοδο από τρομοκρατικές ενέργειες και επιθέσεις, σε περιοχές που ενδημούν επιδημίες καθώς και σε περιοχές διαρροής χημικών ουσιών ή βιολογικών και πυρηνικών αποβλήτων, τότε ο τηλεοπτικός σταθμός θα προβλέπει για την παροχή ικανής / αναγκαίας εξάρτησης προφύλαξης.

Άρθρο 7

1. Οι μέρες της ετήσιας κανονικής άδειας και το επίδομα άδειας των τεχνικών καθορίζονται, συνυπολογιζόμενης και της προϋπηρεσίας τους, στα όρια που προβλέπει η Εργατική Νομοθεσία.

2. Για τους τεχνικούς που συμπλήρωσαν 10 ετών υπηρεσία στον ίδιο εργοδότη, ή 12 ετών προϋπηρεσία σε οποιονδήποτε άλλο εργοδότη, μέλος της Ε.Ι.ΤΗ.Σ.Ε.Ε. ή σε οποιονδήποτε άλλο τηλεοπτικό σταθμό ή σε εταιρεία παραγωγής οπτικοακουστικών έργων, η διάρκεια της άδειας ορίζεται σε είκοσι εννέα (29) ημέρες.

3. Οι γονείς παιδιών Α.Μ.Ε.Α. δικαιούνται επί πλέον της ετήσιας κανονικής τους άδειας, άδεια με πλήρεις αποδοχές δέκα (10) ημέρες τον χρόνο.

4. Οι τεχνικοί δικαιούνται άδεια γάμου με πλήρεις αποδοχές η οποία ανέρχεται σε δέκα [10] εργάσιμες συνεχόμενες μέρες.

5. Σε κάθε περίπτωση για κάθε άλλη μορφή άδειας ή ρύθμιση ωραρίων που δεν αναφέρεται στην παρούσα ΣΣΕ [εργαζόμενες μητέρες, θάνατος συγγενούς, κλπ] ισχύει ότι προβλέπεται από την ΕΓΣΕΕ.

6. Ημέρες αργίας ορίζονται η 1η του έτους, τα Θεοφάνια, η 25η Μαρτίου, του Αγίου Πνεύματος, η Καθαρή Δευτέρα, η Μεγάλη Παρασκευή, το Μεγάλο Σάββατο, η Δεύτερη Μέρα του Πάσχα, η Πρωτομαγιά, η 15η Αυγούστου, η 28η Οκτωβρίου, τα Χριστούγεννα, η 26η Δεκεμβρίου και όλες οι Κυριακές. Σε περίπτωση που ο τεχνικός απασχοληθεί κατά τις ημέρες αυτές καταβάλλεται

προσαύξηση 75% επί του 1/25 των νομίμων αποδοχών του. Ειδικά για την πόλη της Θεσσαλονίκης ως ημέρα αργίας ορίζεται και η ημέρα εορτασμού του πολιούχου Αγίου Δημητρίου (26^η Οκτωβρίου).

Άρθρο 7Α

Μετά από αίτημα του τεχνικού προς τον Τηλεοπτικό Σταθμό και σχετική συμφωνία μεταξύ των μερών, που λαμβάνει υπόψη τις τρέχουσες ανάγκες της επιχείρησης, εξαιρετικώς, επιτρέπεται η χορήγηση της ετήσιας κανονικής άδειας με κατάτμηση, σύμφωνα με το νόμο όπως ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 7Β

Για τις ημέρες ανάπαυσης (ρεπό) και αργιών, εάν ο τεχνικός δεν εργασθεί δεν του οφείλεται επιπλέον αποζημίωση, πλέον των νομίμων αποδοχών του. Σε περίπτωση που εργασθεί θα του δοθεί ρεπό εντός της επόμενης εβδομάδας και η προσαύξηση θα είναι 75% επί του 1/25 των νομίμων αποδοχών του. Σε καμία περίπτωση δεν συμψηφίζεται ημέρα αργίας με ρεπό. Σε κάθε άλλη περίπτωση που απασχοληθεί τεχνικός κατά τις ως άνω ημέρες, τότε εφαρμόζεται η ισχύουσα εργατική νομοθεσία.

Άρθρο 8

1. Οι καθοριζόμενες με την παρούσα τακτικές αποδοχές οφείλονται για πενήνήμερη, συνεχή οκτάωρη (8) ανά ημέρα, εβδομαδιαία εργασία σαράντα [40] ωρών.
2. Οι νόμιμες αποδοχές των τεχνικών καταβάλλονται την τελευταία εργάσιμη μέρα κάθε μήνα.
3. Στο μηνιαίο πρόγραμμα εργασίας του κάθε εργαζόμενου τεχνικού θα καταβάλλεται προσπάθεια να περιλαμβάνονται τουλάχιστον δύο [2] Σαββατοκύριακα ανάπαυσης [ρεπό].
4. Η νυχτερινή εργασία και η υπερωριακή εργασία αμείβεται σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.
5. Για τα επιδόματα εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων εφαρμόζονται οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 9

1. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί υποχρεούνται να μεριμνούν για τις συνθήκες υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων τους, λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα πρόληψης ατυχημάτων κατά την εργασία.
2. α) Τα **εξωτερικά γυρίσματα σε κλειστούς χώρους** μπορούν να καλύπτονται από μονομελή συνεργεία εικονοληψίας, στις περιπτώσεις εκείνες που, τόσο το τεχνολογικό επίπεδο του παρεχόμενου από τον σταθμό εξοπλισμού, όσο και οι συνθήκες υγείας και ασφαλείας των εργαζομένων το επιτρέπουν και εφόσον οι εργαζόμενοι σε αυτά τα συνεργεία ασκούν καθήκοντα αμιγώς της ειδικότητάς τους. Στις περιπτώσεις εκείνες που, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, υφίσταται κίνδυνος για την προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων ισχύει η στελέχωση του εδαφίου (β) του παρόντος άρθρου, η οποία ισχύει για τα εξωτερικά γυρίσματα σε

ανοιχτούς χώρους, και εφόσον η επιχείρηση έχει λάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων αυτών. Τα **εξωτερικά γυρίσματα σε ανοιχτούς χώρους** καλύπτονται από ομάδα αποτελούμενη από δύο μέλη, ήτοι από έναν Εικονολήπτη τηλεόρασης ή Διευθυντή φωτογραφίας και από ένα Τεχνικό ΕΝΟ ή ηχολήπτη ή βοηθό εικονολήπτη, λαμβάνοντας υπόψη τον υφιστάμενο εξοπλισμό των τηλεοπτικών σταθμών.

β) Κάθε **εξωτερική μετάδοση**, ζωντανή ή μαγνητοσκοπημένη, καλύπτεται από ομάδα αποτελούμενη από δύο Ηλεκτρονικούς ράδιο-ζεύξεων - Είηλ σε κάθε σημείο στο οποίο απαιτείται ράδιο-ζεύξη, λαμβάνοντας υπόψη τον υφιστάμενο εξοπλισμό των τηλεοπτικών σταθμών.

3. Εάν η τεχνολογία διαφοροποιήσει ή τροποποιήσει τον μέχρι σήμερα τρόπο εργασίας, την στελέχωση ή τις ειδικότητες, τότε οι Τηλεοπτικοί Σταθμοί αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συζητήσουν τις αλλαγές αυτές με τους εκπροσώπους των εργαζομένων. Συγχρόνως αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εκπαιδεύσουν το υπάρχον τεχνικό προσωπικό στις νέες ειδικότητες που τυχόν θα προκύψουν, εφόσον δεν απαιτούνται ειδικά αυξημένα τυπικά προσόντα σύμφωνα με τον νόμο, με στόχο τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας.

Άρθρο 10

1. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί υποχρεούνται να μη προβούν σε μαζικές απολύσεις. Σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης των υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών για οικονομοτεχνικούς λόγους θα διερευνείται η δυνατότητα συνέχισης της εργασίας σε άλλες εταιρείες του ιδίου εργοδότη.

2. Σε περίπτωση λύσης της σύμβασης εργασίας λόγω συμπλήρωσης των υπό του Νόμου προϋποθέσεων συνταξιοδότησης του τεχνικού, αυτός δικαιούται αποζημίωσης ίσης με το μισό [1/2] της αποζημίωσης που η εργατική νομοθεσία προβλέπει για την περίπτωση απροειδοποίητης απόλυσης του.

3. Οι τεχνικοί που χρησιμοποιούνται ως βάρδια ασφαλείας ή επιφυλακής κατόπιν εντολής του Τηλεοπτικού Σταθμού και τίθενται σε αναμονή εκτός εγκατάστασης της επιχείρησης δικαιούνται επιπλέον αποζημίωση το ένα πενήτηκοστό [1/50] των μηναίων νόμιμων αποδοχών τους για κάθε ημέρα βάρδιας ασφαλείας ή επιφυλακής.

Άρθρο 11

1. Σε περίπτωση κήρυξης απεργίας, οι οργανώσεις των μισθωτών υποχρεούνται να τηρούν όλες τις σχετικές προϋποθέσεις του νόμου, όσον αφορά στην έγκαιρη προειδοποίηση των τηλεοπτικών σταθμών από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των παρεχόμενων από τους εν λόγω σταθμούς υπηρεσιών (υπηρεσίες ενημέρωσης του κοινού).

2. Οι Τηλεοπτικοί Σταθμοί αναλαμβάνουν την υποχρέωση να διευκολύνουν την συνδικαλιστική δράση των υπαγομένων στην ρύθμιση ήτοι να παραχωρούν χώρο για συγκεντρώσεις, ανάρτηση ανακοινώσεων, προβολή των κάθε είδους πρωτοβουλιών και ανακοινώσεων κλπ.

3. Οι εργοδότες αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παρακρατούν και να

καταθέτουν κάθε μήνα σε Τραπεζικό Λογαριασμό, που θα τους δηλωθεί εγγράφως από τις Συνδικαλιστικές Οργανώσεις, την συνδικαλιστική συνδρομή των τεχνικών - μελών της, που εργάζονται σε αυτούς, το ύψος της οποίας θα καθορίζεται εγγράφως κάθε έτος από την Συνδικαλιστική Οργάνωση. Όσοι τεχνικοί δεν θέλουν να τους γίνεται αυτή η παρακράτηση θα το δηλώνουν στον Τηλεοπτικό Σταθμό που εργάζονται εγγράφως και θα εξαιρούνται. Τυχόν αλλαγές ή μεταβολές των ανωτέρω στοιχείων, θα κοινοποιούνται εγγράφως στους Τηλεοπτικούς Σταθμούς από την Συνδικαλιστική Οργάνωση.

Άρθρο 11Α

Στον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα, τον Ταμία και τον Έφορο των Συνδικαλιστικών οργανώσεων χορηγείται συνδικαλιστική άδεια τεσσάρων (4) ημερών, ανά μήνα, με πλήρεις αποδοχές, για την άσκηση των συνδικαλιστικών τους καθηκόντων. Στα υπόλοιπα (περιοριστικά κατ' αριθμό οριζόμενα) τέσσερα (4) μέλη της ως άνω συνδικαλιστικής οργάνωσης χορηγείται συνδικαλιστική άδεια μιας (1) ημέρας, ανά μήνα, με πλήρεις αποδοχές, για την άσκηση των συνδικαλιστικών τους καθηκόντων.

Άρθρο 12

Σε περίπτωση μεταβίβασης της εκμετάλλευσης της Επιχείρησης ή αλλαγής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος του Τηλεοπτικού Σταθμού, τα εργασιακά δικαιώματα των τεχνικών που αποκτήθηκαν από το προηγούμενο ιδιοκτησιακό καθεστώς δεν θίγονται, η δε εργασία θεωρείται ως ουδέποτε διακοπείσα.

Άρθρο 13

Αποδοχές ανώτερες στο σύνολο τους από αυτές που καθορίζει η παρούσα συλλογική σύμβαση ή ευνοϊκότεροι όροι εργασίας που προβλέπονται από νόμους, διατάγματα, συλλογικές ρυθμίσεις, υπουργικές αποφάσεις, εσωτερικούς κανονισμούς, επιχειρησιακή συνήθεια ή ατομικές συμβάσεις εργασίας, δεν θίγονται από τις διατάξεις της παρούσας.

Άρθρο 14

Η ισχύς της παρούσης Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας αρχίζει από την επομένη της κατάθεσης της αιτήσεως Μεσολάβησης ήτοι 9.06.2023 και λήγει την 09.06.2024 (αίτηση Μεσολάβησης κατατεθείσα την 8.6.2023) .

Ημερομηνία Κατάθεσης στον Ο.ΜΕ.Δ.: 23/01/2024

Η ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΑΡΙΚΑ (ΜΙΡΚΑ) ΚΑΖΙΤΟΡΗ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΤΣΙΜΠΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΡΑΝΗΣ

Η παρούσα Σ.Σ.Ε, Ή Δ.Α. Κατατέθηκε στην υπηρεσία μας σήμερα 5/2/2024 με αριθμ. πράξης 1 από τον εξουσιοδοτημένο Αντιπρόσωπο του ή της ΕΝΩΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ κ.ο. ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ κάτοχο του αριθ. ΑΟ 504493 Δελτίου Ταυτότητας που εκδόθηκε από το Α/Τ ΚΑΛΙΘΕΑΣ την 6/8/2020.

Ο Καταθέτης

Ο Παραλαβών Υπάλληλος

Μαρία Σταυροπούλου

ΣΤΡΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ